

Univerzita Pardubice

**Fakulta ekonomicko-správní
Ústav ekonomických věd**

Analýza místních poplatků v Ledči nad Sázavou

Jitka Zahálková

**Bakalářská práce
2013**

Univerzita Pardubice
Fakulta ekonomicko-správní
Akademický rok: 2012/2013

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Jitka Zahálková**
Osobní číslo: **E09421**
Studijní program: **B6202 Hospodářská politika a správa**
Studijní obor: **Veřejná ekonomika a správa**
Název tématu: **Analýza místních poplatků ve vybraném městě**
Zadávající katedra: **Ústav ekonomických věd**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Bakalantka se v práci zaměří na charakteristiku místních poplatků v Ledči nad Sázavou. Rozebere právní úpravu místních poplatků. Provede jednoduchou analýzu výnosnosti místních poplatků v daném městě a analyzuje jejich podíl na celkových příjmech města, a to v letech 2002 až 2012.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy: cca 30 stran

Forma zpracování bakalářské práce: tištěná/elektronická

Seznam odborné literatury:

HINDLS, R. Statistika pro ekonomy. 8. vyd. Praha: Professional Publishing, 2007, 415 s. ISBN 978-80-86946-43-6.

PAŘÍZKOVÁ, I. Finance územní samosprávy: teorie a praxe v ČR. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2008, 238 s. Edice učebnic Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, č. 405. ISBN 978-80-210-4511-8

PEKOVÁ, J. Finance územní samosprávy: teorie a praxe v ČR. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011, 587 s. ISBN 978-807-3576-141

PELC, V. Místní poplatky, úplně znění zákona o místních poplatcích s vysvětlivkami. 3. aktualizované vydání podle stavu k 1. 1. 2008, Praha: Linde, 2008. 303 s. ISBN 978-80-7201-691-4

PRŮCHA, P. Jak řídit kraj, město, obec: Rukověť územní samosprávy. 1. díl : Právo, normotvorba, veřejný pořádek. 1. vyd. Brno : Masarykova Univerzita, 2002. 126 s. ISBN 80-210-2954-4

ŽEHROVÁ, J., PFEIFEROVÁ, D. Finance municipalit. 1. vyd. V Praze: Česká zemědělská univerzita, 2006, 124 s. ISBN 80-213-1418-4

Obecně závazné vyhlášky města Ledec nad Sázavou o místních poplatcích č. 1/2011, č.2/2011, č. 3/2011, č. 4/2011, č. 5/2011

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních, ve znění pozdějších předpisů

Vedoucí bakalářské práce:

Koťátková Stránská
Ing. Pavla Koťátková Stránská

Ústav ekonomických věd

Datum zadání bakalářské práce: 27. srpna 2012

Termín odevzdání bakalářské práce: 30. dubna 2013

Myšková
doc. Ing. Renáta Myšková, Ph.D.

děkanka

L.S.

Volěnková
doc. Ing. Jolana Volěnková, Ph.D.

vedoucí ústavu

V Pardubicích dne 9. října 2012

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracovala samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byla jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v Univerzitní knihovně.

V Pardubicích dne 29. 4. 2013

Jitka Zahálková

PODĚKOVÁNÍ:

Tímto bych ráda poděkovala své vedoucí práce Ing. Pavle Koťátkové-Stránské za její odbornou pomoc, cenné rady a Městskému úřadu v Ledči nad Sázavou za poskytnuté materiály, které jsem použila ke zpracování této práce.

ANOTACE

Tato bakalářská práce je zaměřena na analýzu místních poplatků v Ledči nad Sázavou. Její první část je věnovaná obci samotné, je popsána jako veřejnoprávní korporace hospodařící s vlastním majetkem a je vysvětlen rozdíl mezi místním poplatkem a daní. Další část je věnována teoreticky popsané statistické analýze. V neposlední řadě je provedena analýza místních poplatků a jejich podíl na místním rozpočtu ve městě Leděč nad Sázavou v období 2002 – 2012.

KLÍČOVÁ SLOVA

Obec, místní poplatek, rozpočet, město Leděč nad Sázavou,

TITLE

Analysis of the Local Fees in selected town

ANNOTATION

This bachelor's work is focused with analysis of local fees in Leděč nad Sázavou. Its first parts is dedicated to itself, it is described as public-law corporation which manages own property and there are explanations of differences between local fees and taxes. In the other part there is description of statistical analysis. In the last part there is analysis of local fees and their shares in local budget in town Leděč nad Sázavou in period 2002 – 2012.

KEYWORDS

Municipality, local fee, budget, town Leděč nad Sázavou,

OBSAH

ÚVOD.....	10
1 CHARAKTERISTIKA MÍSTNÍCH POPLATKŮ.....	11
1.1 OBEC JAKO VEŘEJNOPRÁVNÍ KORPORACE HOSPODAŘÍCÍ S VLASTNÍM MAJETKEM	11
1.2 EKONOMICKÁ SAMOSTATNOST OBCE	12
1.3 OBECNÁ CHARAKTERISTIKA DANÍ A MÍSTNÍCH POPLATKŮ	13
1.3.1 <i>Poplatek jako místní daň.....</i>	<i>14</i>
2 PRÁVNÍ ÚPRAVA MÍSTNÍCH POPLATKŮ	16
2.1 ZÁKON O MÍSTNÍCH POPLATCÍCH.....	16
2.2 VYMEZENÍ POJMŮ.....	17
2.3 MÍSTNÍ POPLATKY.....	18
2.3.1 <i>Poplatek ze psů.....</i>	<i>19</i>
2.3.2 <i>Poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt.....</i>	<i>20</i>
2.3.3 <i>Poplatek za užívání veřejného prostranství.....</i>	<i>21</i>
2.3.4 <i>Poplatek ze vstupného</i>	<i>23</i>
2.3.5 <i>Poplatek z ubytovací kapacity</i>	<i>24</i>
2.3.6 <i>Poplatek za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst</i>	<i>24</i>
2.3.7 <i>Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.....</i>	<i>25</i>
2.3.8 <i>Poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace</i>	<i>27</i>
2.4 DŮSLEDKY PRODLENÍ S PLACENÍM MÍSTNÍCH POPLATKŮ	28
2.5 ÚLEVY A OSVOBOZENÍ OD POPLATKU	28
3 REGRESNÍ ANALÝZA A ČASOVÁ ŘADA.....	29
3.1 REGRESNÍ ANALÝZA	29
3.1.1 <i>Regresní analýza dvou proměnných</i>	<i>29</i>
3.2 ČASOVÁ ŘADA	31
3.2.1 <i>Přístupy k modelování časových řad.....</i>	<i>32</i>
4 ANALÝZA MÍSTNÍCH POPLATKŮ VE MĚSTĚ LEDEČ NAD SÁZAVOU.....	36
4.1 MĚSTO LEDEČ NAD SÁZAVOU	36
4.2 ANALÝZA PŘÍJMŮ MĚSTA	37
4.3 ANALÝZA MÍSTNÍCH POPLATKŮ V LEDEČI NAD SÁZAVOU	39
4.3.1 <i>Místní poplatek ze psů</i>	<i>40</i>
4.3.2 <i>Poplatek za užívání veřejného prostranství.....</i>	<i>42</i>
4.3.3 <i>Poplatek ze vstupného</i>	<i>44</i>

4.3.4	<i>Poplatek z ubytovací kapacity</i>	45
4.3.5	<i>Poplatek za provoz systému shromáždování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů</i>	46
4.3.6	<i>Poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj</i>	47
4.4	NÁVRHY A DOPORUČENÍ	48
	ZÁVĚR	50
	POUŽITÁ LITERATURA	52

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1: Druhy trendových funkcí.....	34
Tabulka 2: Počet obyvatel města k 1. 1. 2013.....	36
Tabulka 3: Podíl místních poplatků na celkových příjmech (2002 – 2012)	40
Tabulka 4: Odhad místního poplatku za psa na rok 2013 (v tis. Kč)	42
Tabulka 5: Odhad místního poplatku za užívání veřejného prostranství na rok 2013 (tis. Kč).....	44
Tabulka 6: Odhad místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (tis. Kč).....	47

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1: Vývoj počtu obyvatel.....	37
Obrázek 2: Vývoj celkových příjmů města Ledec nad Sázavou (2002 – 2012).....	38
Obrázek 3: Vývoj daňových příjmů města Ledec nad Sázavou (2002 – 2012).....	38
Obrázek 4: Celkové příjmy a místní poplatky.....	39
Obrázek 5: Místní poplatek za psa.....	41
Obrázek 6: Místní poplatek za užívání veřejného prostranství	43
Obrázek 7: Místní poplatek ze vstupného	44
Obrázek 8: Místní poplatek z ubytovací kapacity	45
Obrázek 9: Místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů	46
Obrázek 10: Místní poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj	48

SEZNAM ZKRATEK A ZNAČEK

ZTP zvlášť těžce postižení

Sb. Sbírka zákonů

tis. Tisíc

mil. Milión

CP Celkové příjmy

MP Místní poplatek

FÚ Finanční úřad

ÚVOD

Obec je základní územní samosprávný celek, který je územní společenství občanů. Vždy je součástí vyššího územního samosprávného celku. Je definována jako veřejnoprávní korporace samostatně hospodařící s vlastním majetkem a finančními zdroji podle vlastního rozpočtu.

Samotná obec má stále stoupající pravomoci v rozhodování o svých finančních prostředcích a to díky decentralizaci veřejných finančních prostředků. Územně samosprávný celek má blíže k obyvatelům dané oblasti, zná jejich potřeby, a tak dokáže lépe tyto prostředky rozdělit.

Téma práce „Analýza místních poplatků v Ledči nad Sázavou“ bylo autorkou vybráno proto, že ona sama žije ve vybraném městě a měla zájem o bližší seznámení se s hospodařením města v oblastech, o kterých může v určitých mezích samo město rozhodovat.

Cílem bakalářské práce je analýza místních poplatků ve městě Ledec nad Sázavou, jejich výnosnost a jejich podíl na celkových příjmech města v letech 2002 až 2012.

V práci nejprve bude popsána obec jako veřejnoprávní korporace hospodařící s vlastním majetkem a ekonomická samostatnost obce. Následně bude vymezen rozdíl mezi daní a místním poplatkem.

V druhé kapitole práce je popsána právní úprava místních poplatků tak, jak popisuje zákon. Dále budou vymezeny důležité pojmy a popsány jednotlivé místní poplatky z hlediska předmětu, kdo je poplatníkem, sazby, osvobození a jakou funkci má daný poplatek.

Třetí kapitola se teoreticky zabývá statistickými metodami pro měření výnosnosti a to regresní analýzou a analýzou časových řad. Aplikace metod je ve 4. kapitole.

V poslední kapitole je provedena samotná analýza místních poplatků, které jsou ve městě Ledec nad Sázavou vybírány. Data použita v práci pocházejí z interních materiálů města Ledec nad Sázavou a veřejně dostupných databází.

1 CHARAKTERISTIKA MÍSTNÍCH POPLATKŮ

Tato kapitola se bude zabývat charakteristikou místních poplatků. V první řadě je nutné definovat obec jako veřejnoprávní korporaci hospodařící s vlastním majetkem. Místní poplatky jsou příjmem obecního rozpočtu, proto jsou pro obec důležité.

1.1 Obec jako veřejnoprávní korporace hospodařící s vlastním majetkem

Česká republika se člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky. Územní samosprávné celky jsou územními společenstvími občanů, které mají právo na samosprávu. Obec je vždy součástí vyššího územního samosprávného celku [23].

Podstatou obce jako subjektu místní samosprávy je vzájemné propojení 4 aspektů, kterými jsou občané obce, vlastní území, vystupování v právních vztazích svým jménem a v neposlední řadě ekonomický aspekt obce. Ekonomický aspekt obce znamená, že každá obec je vybavena jistou mírou ekonomické samostatnosti, samostatně hospodaří s vlastním majetkem a finančními zdroji podle vlastního rozpočtu [8].

Samostatná působnost obce je představována určitou pravomocí vymezenou zákonem, do které patří zejména hospodaření obce, přičemž zadávání zakázek obcí podléhá právní regulace veřejných zakázek [26].

Vlastnictví majetku je předpokladem existence územní samosprávy. Z hospodaření s tímto majetkem plynou příjmy do rozpočtu celku, o způsobu využívání rozhodují orgány obcí. Ty jsou také za toto hospodaření odpovědny občanům, kteří je jako své zástupce tímto úkolem pověřili v okamžiku, kdy je do orgánů samosprávy zvolili [26].

Právo mít majetek a hospodařit s ním patří mezi nedílné součásti samostatné působnosti obce jako samosprávné veřejnoprávní korporace. Majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti. Obec je povinna pečovat o zachování a rozvoji svého majetku. Obec vede evidenci svého majetku, který musí být chráněn před zničením, poškozením, odcizením nebo zneužitím. S nepotřebným majetkem obec naloží způsoby a za podmínek stanovených zvláštními předpisy, pokud obecně závazná vyhláška nestanoví jinak. Obec je povinna chránit svůj majetek před neoprávněnými zásahy a včas uplatňovat právo na náhradu škody a právo na vydání bezdůvodného obohacení. Obec je povinna trvale sledovat, zda dlužníci včas

a řádně plní své závazky, a zabezpečit, aby nedošlo k promlčení nebo zániku z nich vyplývajících práv [19].

1.2 Ekonomická samostatnost obce

Územní samospráva jako nestátní subjekt je na státu podle zákona nezávislá. Nicméně stát ovlivňuje postavení, funkce i hospodaření územní samosprávy prostřednictvím legislativy, protože má zákonodárnou moc. Ačkoli územní samospráva má poměrně velké rozhodovací pravomoci, musí být ovlivňována ve finanční oblasti státem. Hospodaření územní samosprávy musí být koordinováno státem a musí být v souladu s koncepcí hospodářské a stabilizační fiskální politiky státu [14].

Ekonomická samostatnost obcí je zaručena článkem 101 odst. 3 Ústavy, dle kterého *jsou územní samosprávné celky veřejnoprávními korporacemi, jež mohou mít vlastní majetek a hospodaří podle vlastního rozpočtu*, ale zároveň také omezena, a to článkem 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, podle něhož *lze daně a poplatky ukládat jen na základě zákona* [3].

Ve svém rozhodování o finanční stránce hospodaření by měla mít obec určitý stupeň autonomie a odpovědnosti za hospodaření, zejména s ohledem na význam a posilování místní územní samosprávy. Tomu odpovídá i využívání fiskální decentralizace [13]. Kromě ekonomických faktorů je významným vlivem také faktor politický. Souvisí s decentralizací veřejné správy a uplatňování principu subsidiarity ve veřejné správě [18].

Obecná tendence, směřující ke zvýšení finanční soběstačnosti obce, neznamenaá plnou ekonomickou soběstačnost. Posilování územní samosprávy vyžaduje, aby byl obcím vymezen větší okruh daní a ostatních příjmů, které přímo plynou do rozpočtu a jejichž výši u některých druhů příjmů více, u jiných méně mohou obce bezprostředně ovlivňovat.

Požadavek vyšší autonomie a odpovědnosti v hospodaření a financování obecních potřeb, snaha zvyšovat ekonomickou soběstačnost obcí a snižovat podíl dotací v celkových příjmech obecních rozpočtů je vyvolána i snahou o zvýšení efektivnosti ve využívání zdrojů celé rozpočtové soustavy [13].

Obecní rozpočty jsou důležitým článkem v soustavě veřejných rozpočtů ve vyspělých zemích. Obecní rozpočet je decentralizovaný peněžní fond a jako takový je důležitým nástrojem prosazování lokálních zájmů a preferencí místního obyvatelstva (dané lokality), financování potřeb veřejné ekonomiky na obecní úrovni, realizace koncepce místní územní samosprávy [4].

Cílem hospodaření v dlouhodobém horizontu by měl být vyrovnaný rozpočet, kdy se příjmy rovnají výdajům, popřípadě přebytkový rozpočet, kdy příjmy převyšují výdaje. Požadavek vyrovnaného rozpočtu v dlouhodobé časové řadě však zároveň neumožňuje vytvářet finanční rezervy, což znamená, že v závěru rozpočtového období není dostatek vlastních finančních prostředků, potřebných na financování potřeb na počátku dalšího rozpočtového období. Příjmy a výdaje rozpočtu se třídí podle závazné, tzv. rozpočtové skladby. Podle ní dochází k třídění na běžný rozpočet a kapitálový rozpočet. **Běžný rozpočet** je bilancí běžných příjmů a výdajů, jež se většinou každoročně opakují a vztahují se k rozpočtovému roku. Běžnými příjmy se financují neinvestiční (provozní) potřeby prostřednictvím běžných (neinvestičních, provozních) výdajů. **Kapitálový rozpočet** je určen na financování výdajů na investice, jež se často týkají delšího období, než je běžný rozpočtový rok. Z pohledu těchto investic jsou zpravidla jednorázové a neopakovatelné. Oddělení běžného hospodaření od kapitálového umožňuje analyzovat, na co jsou používány daňové a nedaňové příjmy. Umožňuje nejen analyzovat vliv zadlužení a způsoby umořování dluhů, ale i analyzovat možnosti návratných příjmů na financování investic a únosnou výši dluhové služby [4].

1.3 Obecná charakteristika daní a místních poplatků

Daň je povinná, zákonem stanovená dávka vybíraná od fyzických a právnických osob a převáděna do veřejného (zpravidla státního, krajského nebo obecního) rozpočtu. Daň je platba, která není účelová a neekvivalentní tzn., že zaplacení určité daně nezakládá nárok na jakékoliv konkrétní plnění ze strany státu jako výběrčího daně. Platby některých druhů daní se pravidelně opakují v určitých intervalech (každý rok, každé pololetí, čtvrtletí, měsíc) nebo za stejných okolností (např. při prodeji nemovitosti, aj.) [16].

Stát je při vybírání daní a poplatků zastoupen finančními orgány, které jsou pak oprávněny požadovat peněžní plnění od vymezených daňových a poplatkových subjektů. Realizováním těchto veřejnoprávních fiskálních vztahů však nevzniká těmto subjektům konkrétní nárok na určitou ekvivalentní protihodnotu plnění. Stejně tak postavení státu a daňového subjektu není postavením rovnoprávním, jako je tomu v soukromoprávních vztazích. Veřejnoprávní vztahy jsou charakteristické vztahem nadřízenosti státu vůči občanům a jiným právním subjektům a platí zde presumpce správnosti vydaných právních aktů [3].

Na základě výše uvedeného lze vymezit daň jako povinnou, zákonem stanovenou platbu, vybíranou státem, obcemi nebo jinými veřejnoprávními subjekty na úhradu veřejných potřeb, a to v předem určené výši a s předem určeným termínem splatnosti [3].

1.3.1 Poplatek jako místní daň

Územní samospráva zabezpečuje různé druhy veřejných statků (čistých i smíšených). Motivem jejich zabezpečování není zisk (jako je tomu v soukromém sektoru), ale uspokojení potřeb obyvatel daného území. Smíšené veřejné statky jsou uživatelům poskytovány za modifikovanou cenu – uživatelský poplatek konstruovaný na neziskovém principu. Výše uživatelského poplatku může být nástrojem ovlivňování spotřeby – proti vzniku nadspotřeby a přetížení a následného snížení kvality poskytovaného veřejného statku. Modifikovaná cena je z důvodu toho, že výše uživatelského poplatku se schvaluje ve voleném orgánu územní samosprávy, tzn. nepřímou veřejnou volbou (a nikoli na trhu nabídky a poptávky) [14].

Obce mají pravomoc si vybrat a uvalit na poplatníky na svém území konkrétní místní poplatek ze soustavy místních poplatků a stanovují je ve formě obecně závazné vyhlášky obce v samostatné působnosti, ve které upraví i podrobnosti jejich vybírání. Současně obec stanoví i vyšší sazby poplatku, která musí být v souladu se zákonem o místních poplatcích, kde je uvedena maximálně možná sazba či rozpětí sazeb. V různých obcích tak může být výše téhož poplatku různá [12].

Uživatelský poplatek je nástrojem nejenom omezování nadspotřeby smíšeného veřejného statku, ale také nástrojem omezování tzv. jevu přetížení. Intenzita tohoto vlivu je závislá na konstrukci uživatelského poplatku [14].

Místní poplatky, na rozdíl od poplatků správních, soudních aj., v sobě obsahují základní prvky daňového právního vztahu, a jsou proto většinou charakterizovány bez ohledu na užívaný pojem „poplatek“ jako daně [3].

Funkce místních poplatků

Nejdůležitější funkcí místních poplatků je *funkce fiskální*, tedy snaha o zvýšení objemu příjmů obecního rozpočtu. Zanedbatelný však není pro obce ani regulační přínos místních poplatků, např. z hlediska nežádoucího rozšiřování stánkového prodeje, chovu psů v určitých lokalitách či bytech, omezení provozu motorových vozidel v některých částech obcí [3].

Různé poplatky tak mají *regulační a fiskální funkci* v různé míře. O převážně *regulační funkci* lze hovořit u poplatků ze psů, za užívání veřejného prostranství, u poplatku za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst. *Fiskální funkci* převažuje u poplatků z lázeňského nebo rekreačního pobytu, ze vstupného, z ubytovací kapacity a zejména u poplatků za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho

připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace, jejichž smyslem je pokrytí části prostředků, které v dané oblasti obec vynaložila [3].

Obce místní poplatky vybírají, aby získaly další finanční prostředky do svých rozpočtů a mohly je použít na financování smíšených veřejných statků. I když nepředstavují velký příjem rozpočtu obcí, jejich výše se pohybuje v průměru okolo 2 % z celkových příjmů jejich rozpočtů. Výnos z místních poplatků vhodně doplňují příjmy rozpočtu a pomáhají snižovat napjatost ve finančním hospodaření obcí. Obce při jejich vybírání musí respektovat i zákon o daňovém řádu (o správě daní a poplatků) [14].

2 PŘÁVNÍ ÚPRAVA MÍSTNÍCH POPLATKŮ

Základem pro zavedení poplatkové povinnosti jsou jak zákonné, tak ústavní principy a ustanovení. K tomu, aby obce mohly ukládat občanům v obecně závazných vyhláškách povinnost platit místní poplatek, je třeba opory v právním řádu. Zjednodušeně lze hovořit o pramenech práva, jakožto o státem uznaném zdroji platného, závazného a vynutitelného práva [3].

Oprávnění obce vydávat obecně závazné vyhlášky vychází z čl. 104 odst. 3 Ústavy, dle kterého *může zastupitelstvo v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky*. Při vydávání obecně závazné vyhlášky musí obec dodržet meze své samostatné působnosti, nemůže upravovat otázky, které jsou vyhrazeny pouze v zákonné úpravě nebo jsou již upraveny právními předpisy práva veřejného či soukromého [3].

Problematika místních poplatků je upravena ve třech základních právních normách:

- zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů,
- obecně závazné vyhlášky obce o místních poplatcích.

2.1 Zákon o místních poplatcích

Zákon byl v roce 2012 novelizován. Poslanecká sněmovna přijala dne 2. 5. 2012 zákon č. 174/2012, který mění zákon č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Touto novelou se zavádí několik změn. Novela v § 10b určuje fyzické osoby, které budou platit poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a dále stanovuje, že města mohou vybírat z tohoto poplatku až 1.000,- Kč za osobu a kalendářní rok. Dále v § 12 novela uvádí, že pokud je poplatník v době vzniku poplatku nezletilý, tak společně se svým zákonným zástupcem odpovídají za zaplacení společně a nerozdílně. Dojde-li k nezaplacení poplatku, obecní úřad vyměří poplatek jednomu z nich.

Tento zákon umožňuje obcím ovlivňovat vlastní finanční prostředky plynoucí do jejich rozpočtů a dle svého uvážení měnit v zákonných mezích jejich výši. Pouze na jeho základě a v jeho mezích mohou obce vydávat obecně závazné vyhlášky, kterými zavedou na svém území místní poplatky, stanoví jejich výši a upraví další podrobnosti jejich vybírání. Přestože místní poplatky tvoří pouze malou část příjmů obecních rozpočtů, obecně závazné vyhlášky o místních poplatcích patří k nejčastěji vydávaným právním předpisům obcí.

Uvedené zmocnění je obsaženo v ustanovení § 14 a to v následujícím znění [25]: *Stanovení poplatků patří do samostatné působnosti obce, která je ve svém území zavedla. Poplatky zavede obec obecně závaznou vyhláškou, ve které upraví podrobnosti jejich vybírání, zejména stanoví konkrétní sazbu poplatku, vznik a zánik poplatkové povinnosti, lhůty pro plnění ohlašovací povinnosti, splatnost, úlevy a případné osvobození od poplatků. U poplatků za užívání veřejného prostranství určí místa, která v obci podléhají poplatku za užívání veřejného prostranství. Řízení o poplatcích vykonává obecní úřad.*

Tento orgán je oprávněn provádět celé poplatkové řízení, kterým se rozumí povinnost činit veškerá opatření potřebná ke správnému a úplnému zajištění, stanovení a splnění poplatkových povinností, zejména vyhledávat poplatkové subjekty, poplatky vyměřit, vybrat, vyúčtovat, vymáhat nebo kontrolovat, a je rovněž příslušným orgánem k prominutí či snížení poplatku na individuální žádost poplatníka [3].

Výkon správy je přitom prováděn v přenesené působnosti dle § 15 a to v následujícím znění: „*Působnost stanovená obecnímu úřadu podle tohoto zákona je výkonem přenesené působnosti.*“ ve které má orgán obce povinnost zajistit soulad svého jednání se všemi zásadami daňového řízení uvedenými v ustanovení § 2 zákona o správě daní a poplatků, zejména se zásadou mlčenlivosti a neveřejnosti [3].

2.2 Vymezení pojmů

Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, obsahuje taxativní výčet poplatků, které může obec zavést. U jednotlivých poplatků upravuje předměty těchto poplatků, subjekt poplatku, základ poplatků, sazby poplatků, splatnost poplatků, osvobození, popř. úlevy [3].

Předmětem (objektem) poplatku, který u místních poplatků představuje souhrn skutečností, na které právní předpis váže platební povinnost, např. užívání veřejného prostranství, využitá lůžka, vybrané vstupné, povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst [15].

Subjektem místního poplatku je fyzická osoba, které je uložena poplatková povinnost. Pro subjekt místního poplatku se používá také označení „poplatník“ místního poplatku. V některých případech vystupuje vedle poplatníka ještě jiný subjekt místního poplatku, tzv. „plátce“ místního poplatku. Plátcem se rozumí osoba, která pod vlastní majetkovou odpovědností odvádí správci poplatku poplatek vybraný od poplatníků. Subjektem místního

poplatku je např. držitel psa, provozovatel VHP, pořadatel kulturní akce, fyzické a právnické osoby, které zvláštním způsobem využívají veřejné prostranství atd. [15].

Poplatkovým základem je kvantifikovaný předmět místního poplatku, z něhož se místní poplatek vyměřuje. Poplatek se určuje podle měřitelné, spočitatelné jednotky – např. podle množství psů v držení, apod. [7].

Sazba místního poplatku obecně představuje podíl daně, který připadá na daňovou jednotku. Může být pevná, pohyblivá, lineární, proporcionální, progresivní či regresivní. U místních poplatků jde vždy o pevné sazby, které musí být v obecně závazné vyhlášce vyjádřeny nominální částkou za poplatkovou jednotku, popř. procentem z poplatkové jednotky (u poplatku ze vstupného). Obec se musí při stanovení sazby poplatků pohybovat v mezích určených zákonem o místních poplatcích, který vymezuje horní hranice sazby poplatku nebo určuje rozmezí, v němž se obec může při stanovení sazby poplatku pohybovat [3].

Splatnost místního poplatku je termín, do kterého právní předpis ukládá poplatníkovi splnění platební povinnosti. U místních poplatků musí být tento termín upraven v obecně závazné vyhlášce. Splněním platební povinnosti, tj. zaplacením příslušné finanční částky, nastává zánik platební povinnosti. Platební povinnost může zaniknout i jinými způsoby, jako např. zánikem povinného subjektu (likvidací právnické osoby, úmrtím fyzické osoby apod.) nebo osvobozením od poplatku, které stanoví příslušná obec ve své obecně závazné vyhlášce, prominutím poplatku, kdy na žádost poplatníka obec rozhodne o snížení nebo prominutí poplatku z důvodu zmírnění nebo odstranění tvrdosti a promlčením [6].

2.3 Místní poplatky

Ustanovení § 1 uvádí v taxativním výčtu jednotlivé druhy poplatků, které mohou být podle zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů v obci zavedeny. Zavedení a vybírání jednotlivých druhů poplatků stanoví obce svými obecně závaznými vyhláškami. Vydávání těchto obecně závazných vyhlášek patří ve smyslu ustanovení § 14 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích, do samostatné působnosti obce [6]. Vydávat obecně závazné vyhlášky obce také mohou podle § 84, odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Obce mohou vybírat tyto místní poplatky [25]:

- poplatek ze psů,
- poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt,

- poplatek za užívání veřejného prostranství,
- poplatek ze vstupného,
- poplatek z ubytovací kapacity,
- poplatek za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst,
- poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů,
- poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace
- poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj.

Obce s účinností od 1. 1. 2012 ztratily oprávnění zavést a následně vybírat místní poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj dle §10a zákona o místních poplatcích.

Předmětný místní poplatek byl nahrazen tzv. odvodem z loterií a jiných podobných her. Jedná se o část šestou zákona o loteriích č. 202/1990 Sb. (§ 41 - § 41i). Na základě této novely obdrží obec 80 % z dílčího odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických herních zařízení. Procento, kterým se jednotlivé obce budou podílet na části odvodu jednotlivého poplatníka odvodu, se stanoví dle § 41i zákona o loteriích v závislosti na poměru průměrného počtu povolených přístrojů a zařízení tomuto poplatníkovi umístěných na území dané obce v jednotlivých dnech daného období k celkovému průměrnému počtu povolených přístrojů a zařízení tomuto poplatníkovi v těchto dnech [21].

2.3.1 Poplatek ze psů

Předmětem poplatku je držení (chov) psa, který je starší než tři měsíce. Věk psa je možno zjistit z jeho rodokmenu nebo na základě poplatníkem splněné ohlašovací povinnosti. Obec v rámci úlev a osvobození může vybírat poplatek např. až od jednoho roku stáří psa [3].

Poplatníkem je držitel psa, kterým může být fyzická nebo právnická osoba, která psa vlastní ale může to být i osoba, která ho nevlastní ale chová se k němu, jako kdyby ho vlastnila [3].

Sazbu poplatku za psa může obec stanovit až na 1.500,- Kč ročně. U každého druhého a dalšího psa může obec tuto sazbu zvýšit o 50 %, tj. na částku 2.250,- Kč. Pokud je poplatníkem poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmů, může poplatek za psa činit nejvýše 200,- Kč.

Sazba poplatku je nezbytná náležitost obecně závazné vyhlášky a musí zde být vyjádřena konkrétní finanční částkou.

Z povinnosti platit tento poplatek jsou osvobozeni psi, jejichž držitelem je osoba nevidomá, bezmocná nebo osoba s těžkým zdravotním postižením, které byl přiznán III. stupeň mimořádných výhod podle § 86 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Jsou osvobozeni od poplatku i ti, kterým zvláštní právní předpis určuje povinnost držení a používání psa, zvláštním předpisem může být např. zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů [3].

Tento poplatek má regulační funkci a proto je na obci, jak stanoví rozdílné sazby, např. v závislosti na podmínkách, ve kterých je pes chován (rodinný nebo bytový dům). Obec také může stanovit rozdílné sazby pro určité lokality. Finanční prostředky z tohoto poplatku mohou sloužit na udržování čistoty na veřejném prostranství [3].

2.3.2 Poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt

Poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt platí fyzické osoby, které přechodně a za úplatu pobývají v lázeňských místech a v místech soustředěného turistického ruchu za účelem léčení nebo rekreace, pokud tyto osoby neprokáží jiný důvod svého pobytu [25].

Zavedení tohoto poplatku nepředchází vydání žádného zvláštního rozhodnutí, které by prohlašovalo nebo zařazovalo obec do kategorie obcí, které jsou místem soustředěného cestovního ruchu. O této skutečnosti rozhodne obec zavedením tohoto poplatku obecně závaznou vyhláškou. Jedním z kritérií pro jeho zavedení je, že v daném místě existují léčebná nebo rekreační zařízení, kde se návštěvníci rekreují nebo léčí za úplatu na dohodnutou dobu nebo na dobu vyplývající z účelu ubytování [25][3].

Poplatníkem je fyzická osoba, která přechodně a za úplatu pobývá v lázeňském místě nebo v místě soustředěného cestovního ruchu za účelem léčení nebo rekreace, pokud neprokáže jiný důvod svého pobytu. Poplatníkem je tedy osoba ubytovaná [3].

Poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt ve stanovené výši vybere a obci odvede ubytovatel, kterým je fyzická nebo právnická osoba, která přechodně ubytování poskytla. Tato osoba je plátcem poplatku [25].

Poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt nepodléhají [25]:

- osoby nevidomé, bezmocné a osoby s těžkým zdravotním postižením, kterým byl přiznán III. stupeň mimořádných výhod podle § 86 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a jejich průvodci,
- osoby mladší 18 let a starší 70 let nebo osoby, na které náleží přídavky na děti anebo vojáci v základní službě a osoby, které vykonávají civilní službu.

Sazba poplatku činí až 15,- Kč za osobu a za každý i započatý den pobytu, není-li tento dnem příchodu. V podstatě jde o poplatek za přespání. Obec může stanovit poplatek týdenní, měsíční nebo roční paušální částkou. Zda poplatek bude vybírán v obci po celou dobu kalendářního roku nebo jen v tzv. sezóně (v obecně závazné vyhlášce musí být přesně specifikováno) nebo bude placen paušálně anebo za skutečné dny pobytu, záleží pouze na obci [3].

Ubytovatel je povinen vést v písemné podobě evidenční knihu, do které zapisuje dobu ubytování, účel pobytu, jméno, příjmení, adresu místa trvalého pobytu a číslo občanského průkazu nebo cestovního dokladu, které ubytování poskytl. Zápisy musí být vedeny přehledně a srozumitelně. Ubytovatel evidenční knihu uchovává po dobu 6 let od provedení posledního zápisu. Zpracování osobních údajů v evidenční knize se řídí zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů [3].

Vybírání toho poplatku má význam pro města s větším podílem cestovního ruchu. Návštěvníci tímto poplatkem přispívají městu na udržování a rozvíjení služeb a zařízení, kterých nejvíce oni sami využívají [3].

2.3.3 Poplatek za užívání veřejného prostranství

Poplatek za užívání veřejného prostranství se vybírá za zvláštní užívání veřejného prostranství, dle § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), kterým se rozumí provádění výkopových prací, umístění dočasných staveb a zařízení sloužících pro poskytování prodeje a služeb, pro umístění stavebních nebo reklamních zařízení, zařízení cirkusů, lunaparků a jiných obdobných atrakcí, umístění skládek, vyhrazení trvalého parkovacího místa a užívání tohoto prostranství pro kulturní sportovní a reklamní akce nebo potřeby tvorby filmových a televizních děl. Z akcí pořádaných na veřejném prostranství, jejichž výtěžek je určen na charitativní a veřejně prospěšné účely, se poplatek neplatí [25].

Pojem veřejného prostranství je v zákoně o místních poplatcích vymezen odkazem na ustanovení § 34 zákona o obcích. Ve smyslu citovaného ustanovení se za veřejné prostranství

považují všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Jedná se o příkladný výčet míst, která obec může ve své obecně závazné vyhlášce určit za veřejná prostranství pro účely místního poplatku [3].

Vlastníci takového pozemku mají možnost bránit se (soukromoprávní cestou) zvláštnímu užívání jejich pozemku, nikoliv však užívání obecnému.

Protože zpoplatnění zvláštního užívání veřejného prostranství se nemusí týkat všech veřejných prostranství, ale pouze těch, která jsou pro účely poplatkové povinnosti za zvláštní užívání vymezena obecně závaznou vyhláškou obce, je důležité místa, jež podléhají poplatku za užívání veřejného prostranství, v obecně závazné vyhlášce přesně specifikovat. To znamená, aby taková prostranství byla v obecně závazné vyhlášce určena co možná nejpřesněji (např. uvedením místního názvu, parc. č.). Jejich lokalizace by měla být dostatečně konkrétní, nevyvolávat žádné interpretační pochybnosti a tím byla vyloučena jejich záměna a současně nebyla narušena právní jistota jejich vlastníků [22].

Poplatníky jsou fyzické i právnické osoby, které užívají veřejné prostranství výše uvedeným zvláštním způsobem. Vlastnictví k místům určeným ve vyhlášce za veřejné prostranství není rozhodující. U tohoto poplatku je nutné připomenout zásadu, že poplatková povinnost je nepřenosná [3].

Sazba poplatku činí až 10 Kč za každý i započatý m² užívaného veřejného prostranství a každý i započatý den. Za užívání veřejného prostranství k umístění prodejních nebo reklamních zařízení, lunaparků a jiných atrakcí může obec zvýšit sazbu až na její desetinásobek. Dále může obec stanovit poplatek týdenní, měsíční nebo roční paušální částkou. Využije-li obec možnosti zvýšené sazby, musí v obecně závazné vyhlášce sazbu stanovit rovněž konkrétní částkou, a to s přiřazením ke konkrétnímu zvláštnímu způsobu užívání veřejného prostranství. Při stanovení poplatku tzv. „paušálem“ není obligatorní náležitostí dohoda obce s poplatníkem [3].

Zákon o místních poplatcích stanoví, že poplatku za užívání veřejného prostranství spočívajícího ve vyhrazení trvalého parkovacího místa nepodléhají osoby zdravotně postižené a dále, že se poplatek neplatí také z akcí pořádaných na veřejných prostranstvích, jejichž výtěžek je určen na charitativní a veřejně prospěšné účely. V rámci zákonného zmocnění může obec podle svých podmínek a potřeb upravit v obecně závazné vyhlášce také vlastní okruh osob pro osvobození nebo úlevu na poplatku. V tomto osvobození by obec mohla případně zohlednit možnost výkonu vlastnického práva tak, aby reagovala na jeho ochranu,

pokud pozemek, který spadá do veřejného prostranství, zvláštním způsobem užívá jeho vlastník (spoluvlastník) [3].

2.3.4 Poplatek ze vstupného

Obce mohou různé akce zatížit různě vysokými poplatky, popř. poplatek neukládat. Zároveň mohou vybraným subjektům nebo pro vybrané aktivity poplatky nestanovit. Poplatek se vybírá ze vstupného na kulturní, sportovní, prodejní nebo reklamní akce. Předmětem poplatku je tedy vybrané vstupné, a to bez ohledu na to, z jakých složek se cena vstupenky skládá. Jsou-li součástí vstupného další služby, je třeba, aby pořadatel vyčíslil částku za služby a vstup zvlášť. Není-li částka za jinou služby vyčleněna, považuje se za vstupné celá částka [3].

Vstupným se pro účely zákona o místních poplatcích rozumí peněžitá částka, kterou účastník akce zaplatí za to, že se jí může zúčastnit. Z dikce zákona vyplývá, že vybraný poplatek se snižuje o daň z přidané hodnoty a výnos této daně odvádí státu. Je logické, že není předmětem poplatku ze vstupného v úhrnné vybrané částce, ale až po snížení o daň z přidané hodnoty. Stanovení definice má zejména zamezit pořadatelům akci fiktivně zaměňovat faktické vstupné např. za povinnou konzumaci nebo místenku a následně odmítat platit místní poplatek [3].

Poplatníkem je fyzická nebo právnická osoba, která akci pořádá. I u tohoto poplatku nutno připomenout zásadu, že poplatková povinnost je nepřenosná.

Základem pro výpočet poplatku ze vstupného je vybrané vstupné snížené o částku daně z přidané hodnoty, je-li v ceně vstupného obsažena. Pouze u tohoto poplatku je sazba upravena procentuální částkou a činí až 20 % z úhrnné částky vybraného vstupného. Obec může stanovit výši poplatku po dohodě s poplatníkem paušální částkou, zejména pro případy opakujících se akcí [3].

Od poplatku jsou ze zákona osvobozeny akce, jejichž výtěžek je určen na charitativní a veřejně prospěšné účely. Zákon sice nevymezuje pojem výtěžek, ale z jeho dikce je zřejmé, že výtěžkem se rozumí částka, která pořadateli zůstane po odpočtu nákladů na realizaci akce. Při vymezení toho, co se rozumí charitativními a veřejně prospěšnými účely, je nutné vyjít z obecného významu slov [3].

Vstupné z prohlídek kulturních památek nelze zpoplatňovat a návštěvu hradů a zámků nelze pokládat za kulturní akci ve smyslu zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích.

Tento zákon předpokládá vybírání poplatku ze vstupného, kdy jde o jednorázovou kulturní akci, např. výstavu, taneční zábavu.

2.3.5 Poplatek z ubytovací kapacity

Předmětem poplatku (skutečnost, která poplatku podléhá) je ubytovací kapacita zařízení, tj. jednotlivá lůžka využitá pro přechodné ubytování za úplatu ve veřejném i neveřejném ubytování. Poplatku tedy podléhá lůžková kapacita v zařízeních určených stavebními předpisy pro přechodné ubytování za úplatu. Ubytovací kapacita v rodinných, bytových či jiných domech poplatku nepodléhá [3].

Poplatníkem je ubytovatel, kterým je fyzická nebo právnická osoba, která přechodné ubytování poskytla. Ubytovatelem nemusí být vždy vlastník ubytovacího zařízení, ale i jeho případný nájemce, pokud přechodné ubytování za úplatu poskytuje. Obdobně jako u poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt je ubytovateli stanovena zákonem povinnost vést evidenční knihu [3].

Sazba poplatku z ubytovací kapacity činí až 6,- Kč za každé využití lůžko a den. Tento poplatek se tedy vztahuje pouze na lůžka, která jsou skutečně využita. Obdobně jako u poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt jde v podstatě o poplatek za přespání.

Obec může po dohodě s poplatníkem stanovit poplatek roční paušální částkou. Při stanovení poplatku paušální částkou je obligatorní náležitostí uzavřená dohoda mezi poplatníkem (ubytovatelem) a obcí [3].

Poplatek má především funkci fiskální, regulační funkce je potlačována. Cestovní ruch je jednou z nejvýznamnějších ekonomických oblastí a získává stále více na významu. Poskytuje příjmy podnikatelům v oblasti ale i obci [20].

2.3.6 Poplatek za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst

Poplatek za vjezd se vybírá za vydání povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst, do kterých je jinak vjezd zakázán příslušnou dopravní značkou. Příslušnou dopravní značkou je nutno rozumět dopravní značku podle zákona o provozu na pozemních komunikacích „Zákaz vjezdu všech motorových vozidel“, pod kterou bude umístěna dodatková tabulka s textem např. „Vjezd povolen po zaplacení poplatku“ [3].

Poplatek se platí za vydání povolení, nikoliv za uskutečněný vjezd či počet vjezdů do vybrané lokality.

Poplatníkem je fyzická nebo právnická osoba, které bylo vydáno povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do těchto vybraných míst.

Sazba poplatku činí až 20,- Kč za den. Obec může po dohodě s poplatníkem stanovit poplatek také paušální částkou. Poplatek stanovený paušální částkou musí být v obecně závazné vyhlášce konkrétně uveden. Jaký časový úsek pro stanovení této částky obec zvolí, je plně na jejím rozhodnutí [3].

Poplatek neplatí fyzické osoby, které mají trvalý pobyt nebo vlastníci nemovitosti ve vybraném místě, osoby jim blízké, manželé těchto osob a jejich děti. Dále jsou z poplatkové povinnosti vyjmuty osoby, které ve vybraném místě užívají nemovitost ke své hospodářské činnosti nebo osoby, které jsou držiteli průkazu ZTP a jejich průvodci [3].

Účelem poplatku je vedle rozpočtového významu především regulace (omezení) pohybu motorových vozidel v určité lokalitě, zpravidla v historické části města s cílem vytvářet v takových lokalitách vhodnější prostředí [3].

2.3.7 Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

Předmětem poplatku je provoz systému obce nakládání s komunálním odpadem.

Poplatník je povinen poplatek platit obci, na jejímž území má trvalý pobyt nebo se na jejím území nachází stavba určená nebo sloužící k individuální rekreaci, neboť tímto způsobem zákon vymezuje místní příslušnost obce. Povinnost platit poplatek vzniká i osobě – cizinci, kterému byl povolen trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na dobu delší než 90 dnů, kterému byl povolen přechodný pobyt po dobu delší než 3 měsíce a kterému byla udělena mezinárodní ochrana nebo dočasná ochrana [10].

Osvobození je možné zavést i pro další okruhy poplatníků dle vůle vedení obce, vždy je však nutné jej jasně a jednoznačně formulovat a vyvarovat se osvobození diskriminačnímu.

Pro všechny výše zmíněné poplatníky platí ohlašovací povinnost. Fyzická osoba se tak musí u správce daně ohlásit, že je dle obecně závazné vyhlášky povinna platit poplatek, a to ihned po vzniku některé z výše uvedených skutečností (přihlášení k trvalému pobytu, koupě bytu, ve kterém není nikdo hlášen k trvalému pobytu, apod.). V případě, že tak neučiní, správce daně zjistí z informačního systému, případně od jiného správního orgánu na základě žádosti o poskytnutí informace, povinné osoby, a poté je vyzve ke splnění ohlašovací povinnosti. Pokud ani na výzvu povinná osoba nereaguje, může jí být správcem daně uložena pořádková pokuta až do výše 50.000,-Kč. Obecní úřad obvykle ke splnění ohlašovací

povinnosti nevyzývá v případě, kdy si všechny informace o poplatníkovi může zjistit vlastními silami z vlastních zdrojů. Pro řízení o místních poplatcích může využívat údaje z informačního systému evidence obyvatel a údaje z informačního systému cizinců, od 1. 7. 2012 i referenční údaje ze základního registru obyvatel [10].

Sazba poplatku je tvořena ze dvou částek, a to z částky, jejíž horní zákonnou hranicí je až 250,- Kč za povinnou osobu a kalendářní rok a z částky stanovené na základě skutečných nákladů obce předchozího roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu až 750,- Kč za povinnou osobu a kalendářní rok.

Poplatek za odpad tedy může od 1. 1. 2013 vzrůst až na 1000,- Kč.

První část sazby je plně v kompetenci zastupitelstva obce, promítá se do ní vůle obce přispívat na provoz systému nakládání s komunálním odpadem z vlastních prostředků, bývají jí kompenzovány náklady, které v rozúčtování překročily maximální částku pro druhou část sazby a nemohly do ní být proto promítnuty, ale také náklady na provoz systému, jenž nelze v druhé části sazby vyčíslit, zejména náklady na sběr a svoz tříděného komunálního odpadu [3].

Druhá část sazby se odvozuje ze skutečných nákladů na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu předchozího kalendářního roku, a to rozúčtováním na jednoho poplatníka. Skutečnými náklady se rozumí finanční prostředky, které byly obcí vynaloženy pouze na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu, nikoliv na provoz celého systému „nakládání s komunálními odpady“ od fyzických osob [3].

Při zavedení poplatku nemá obec možnost vyloučení jedné skupiny poplatníků, resp. stanovení povinnosti poplatek platit jen jedné skupině. Důvodem není diskriminace skupiny poplatníků. Důvod je ten, že okruh poplatníků jednoznačně určuje zákon, který obec nemůže nikterak změnit [3].

Tento poplatek má hlavně fiskální účel. Má získat finanční prostředky na zajištění provozu přijatého systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.

2.3.8 Poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace

Předmětem poplatku je zvýšená hodnota stavebního pozemku. K tomu dochází v okamžiku vzniku možnosti jeho připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace. Vybudovanou stavbou se rozumí stavba, na kterou bylo vydáno rozhodnutí stavebního úřadu, které nabylo právní moci, nebo pro kterou byl vydán kolaudační souhlas, který je dokladem o povoleném účelu užívání stavby.

Poplatníkem je vlastník stavebního pozemku zhodnoceného možností připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace [3].

Vlastníkem pozemku se rozumí právnická nebo fyzická osoba, která je jako vlastník zapsaná v katastru nemovitostí. Má-li ke stavebnímu pozemku vlastnické právo více subjektů, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně. Znamená to, že poplatek bude zaplacen jedním ze spoluvlastníků a tím bude splněna poplatková povinnost i všech ostatních. Pokud jde o stanovení poplatkové povinnosti, ke zpoplatnění dochází pouze při první možnosti napojení se na stavbu vodovodu nebo kanalizace. Dalším kritériem pro stanovení poplatkové povinnosti u tohoto poplatku je skutečnost, že se jedná o stavbu vodovodu nebo kanalizace, kterou zajišťovala obec jako stavebník [3].

Poplatník je povinen zaplatit poplatek obci, na jejímž území se „zhodnocený stavební pozemek“ nachází, bez ohledu na místo jeho trvalého pobytu.

Sazba poplatku nesmí přesáhnout rozdíl ceny stavebního pozemku bez možnosti připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace a ceny stavebního pozemku s touto možností. Sazba poplatku musí být stanovena konkrétně za 1 m². Výši sazby za 1 m² zhodnoceného stavebního pozemku stanoví obec v obecně závazné vyhlášce. Obec je při jejím stanovení omezena relativní horní hranicí danou způsobem výpočtu sazby místního poplatku. Paušální poplatek zde není možný [3].

Cena stavebního pozemku v obci se určuje, není-li k dispozici cenová mapa, podle vyhlášky, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, ve znění pozdějších předpisů, platné v kalendářním roce, ve kterém nabylo právní moci rozhodnutí stavebního úřadu o povolení užívání stavby vodovodu nebo kanalizace. Uvedená vyhláška stanoví ceny, koeficienty, přírážky a srážky k těmto cenám a postupy při uplatnění způsobů oceňování mimo jiné i stavebních pozemků, a to v jejich individualitě [3].

Tento poplatek je vhodný a pro mnohé obce (především v okolí velkých měst) potřebný, především kvůli své fiskální funkci, protože výstavba infrastruktury je velmi nákladná a obce nedisponují takovým množstvím peněz [20].

2.4 Důsledky prodlení s placením místních poplatků

Povinností poplatníka je vypočítat si podle konkrétní sazby poplatku obsažené v obecně závazné vyhlášce výši poplatku a tento zaplatit v termínu splatnosti určeném obcí. Teprve v případě nesplnění této povinnosti ze strany poplatníka vydává obec rozhodnutí, kterým je platební výměr. Jako sankční opatření může obec podle § 11 odst. 1 zákona 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, v případě nezaplacení včas nebo ve správně výši poplatek navýšit, a to až na trojnásobek. Stejný postup může správce poplatku využít i u plátce v případě vybírání poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt [3].

Další daňové sankce upravuje zákon o správě daní a poplatků, na místní poplatky se však uplatní pouze sankce za nesplnění povinností nepeněžité povahy, kterou je pokuta ve smyslu ustanovení § 37 zákona o správě daní a poplatků. Podle § 11 odst. 2 zákona o místních poplatcích se totiž penále, úrok z prodlení nebo splátek daně a úrok z prodlení podle zákona upravujícího správu daní neuplatňují [3].

2.5 Úlevy a osvobození od poplatku

Zákon o místních poplatcích určuje náplň obecně závazné vyhlášky, podrobnosti nechává na vůli obce. Pokud jde o podrobnosti týkající se stanovení úlev a případných osvobození, je třeba si nejprve vymezit, co se rozumí úlevou a co osvobozením. Úlevou se rozumí snížení poplatkové povinnosti, v obecně závazné vyhlášce často vyjádřené procenty, ale není vyloučeno, aby bylo takové snížení v obecně závazné vyhlášce stanovenou paušální částkou. Za osvobození se pak pokládá úplné vyjmutí z poplatkové povinnosti, přičemž se jedná buď o osvobození ze zákona, nebo o osvobození konkrétně vymezené až v obecně závazné vyhlášce. Vyjmutí či osvobození je buď personální, nebo jde o vyjmutí z titulu charakteru akce či zpoplatňované skutečnosti [3].

Od 1. 1. 2011 došlo v § 16 zákona o místních poplatcích, ve znění zákona č. 289/2009 Sb., k úplnému zrušení a tím již nebude možné místní poplatky promíjet poplatníkům z důvodu odstranění tvrdosti poplatku.

3 REGRESNÍ ANALÝZA A ČASOVÁ ŘADA

Následující text se bude zabývat problematikou hledání, zkoumání a hodnocení souvislostí (závislostí) mezi sledovanými veličinami (jevy). Cílem tohoto zkoumání je hlubší pochopení samotné podstaty sledovaných jevů a procesů určité oblasti a tím i přiblížení k tzv. příčinným (kauzálním) souvislostem. Příčinnou souvislostí mezi např. dvěma jevy se rozumí situace, kdy existence (výskyt, nastoupení) daného jevu souvisí (má za následek, vyvolává) existenci jiného jevu [5].

3.1 Regresní analýza

Cílem regresní analýzy je matematický popis systematických okolností, které provázejí statistické závislosti. Ještě častěji je naší snahou nalézt „idealizující“ matematickou funkci tak, aby co nejlépe vyjadřovala charakter závislosti a co nejvěrněji zobrazovala průběh změn podmíněných průměrů závislé proměnné. Tato (svojí podstatou hypotetická) matematická funkce se nazývá regresní funkce. Pevné závislosti se většinou vyskytují v teoretické oblasti, kdy různé předmětné disciplíny formulují zákonitosti vztahů mezi proměnnými na základě deduktivních úvah a v souladu se zkušenostmi.

Regresní analýza má co nejvěrohodněji přiblížit empirické (vypočítané) regresní funkce k hypotetické regresní funkci.

Na základě regresní funkce se mohou odhadovat průměrné hodnoty závislé proměnné při zvolených hodnotách nezávisle proměnných. Regresní funkce plně odpovídá údajům, ze kterých byla konstruována. Volba hodnot nezávisle proměnných by měla být v blízkosti aritmetického průměru . V opačném případě je riziko nepřesnosti odhadu regresní funkce větší [5].

3.1.1 Regresní analýza dvou proměnných

Hlavním úkolem regresní analýzy je vystihnout pomocí regresní funkce na základě znalosti dvojic empirických hodnot x_i a y_i průběh závislosti mezi oběma proměnnými, což nám umožní provádět odhad hodnot závisle proměnné y na základě zvolených hodnot nezávisle proměnné x . Při určování regresních funkcí je nutné nejprve vyřešit problém, jaký zvolit typ regresní funkce, který nejlépe vystihuje danou závislost. Toto patří mezi nejdůležitější úkoly celé regresní analýzy, neboť na správnosti volby regresní funkce závisí úspěšnost prováděných regresních odhadů [5].

Nejčastěji používaným typem regresní funkce je regresní přímka $\hat{y} = b_0 + b_1 x$, jejímž výběrovým protějškem je výběrová regresní přímka $\hat{y} = b_0 + b_1 x$. Jedná se o funkci lineární z hlediska parametrů. Odhady b_0 a b_1 regresních parametrů jsou získány s využitím metody nejmenších čtverců minimalizací reziduálního součtu čtverců

(1)

První parciální derivací reziduálního součtu čtverců podle jednotlivých b_0 a b_1 a úpravou soustavy rovnic je získána soustava normálních rovnic pro regresní přímku [1].

(2)

Veličina Y_i vyjadřuje (2), že i -tá hodnota empirické regresní funkce je zároveň odhadem teoretické hodnoty odpovídající hodnotě vysvětlující proměnné x_i [5].

Index determinace [1]

Měření těsnosti (síly, intenzity) úzce souvisí s měřením kvality regresní funkce. K měření síly závislosti a k hodnocení kvality regresní funkce slouží výběrový index determinace (determinační index).

Pomocí pozorovaných a teoretických hodnot vysvětlované proměnné y je možné určit celkový rozptyl pozorovaných hodnot y_i vysvětlované proměnné y .

(3)

Rozptyl teoretických hodnot Y_i vysvětlované proměnné y , tj. tzv. teoretický rozptyl (do vzorce (3)) se dosadí místo pozorovaných hodnot y_i teoretické hodnoty Y_i .

(4)

Čítec rozptylu pozorovaných hodnot vysvětlované proměnné (3) se nazývá celkový součet čtverců odchylek jednotlivých pozorovaných hodnot y_i vysvětlované proměnné y od jejich aritmetického průměru \bar{y} .

Čítec teoretického rozptylu (4) je nazýván teoretický součet čtverců, tj. součet čtverců odchylek jednotlivých teoretických hodnot Y_i vysvětlované proměnné y od jejich aritmetického průměru \bar{y} .

Základní druhy časových řad ekonomických ukazatelů se rozlišují [5]:

- a) podle rozhodného časového hlediska na časové řady intervalové a na okamžikové,
- b) podle periodicity, s jakou jsou údaje v řadách sledovány, na časové řady roční a na časové řady krátkodobé, kde jsou údaje zaznamenávány ve čtvrtletních, měsíčních, týdenních aj.,
- c) podle druhu sledovaných ukazatelů na časové řady primárních ukazatelů a na časové řady sekundárních charakteristik,
- d) podle způsobů vyjádření údajů na časové řady naturálních ukazatelů (hodnoty ukazatele jsou vyjadřovány v naturálních jednotkách) a na časové řady peněžních ukazatelů.

3.2.1 Přístupy k modelování časových řad

Tradičním výchozím principem modelování časových řad je jednorozměrný model

(7)

kde y_t je hodnota modelovaného ukazatele v čase t , $t = 1, 2, \dots, n$, je hodnota náhodné složky v čase t . K modelu typu (7) se v zásadě přistupuje trojím způsobem [5]:

a) Pomocí klasického modelu jde pouze o popis forem pohybu. Tento model vychází z dekompozice řady na čtyři složky časového pohybu. První tři tvoří systematickou část průběhu časové řady. Časovou řadu lze dekomponovat na:

- trendovou složku T_t ,
- sezónní složku S_t ,
- cyklickou složku C_t ,
- náhodnou složku ,

přičemž vlastní tvar rozkladu může být dvojího typu:

- aditivní, v němž

(8)

kde Y_t se často označuje jako teoretická (modelová) složka ve tvaru $T_t + S_t + C_t$,

- multiplikativní, v němž

(9)

Trendem se rozumí hlavní tendence dlouhodobého vývoje hodnot analyzovaného ukazatele v čase. Trend může být rostoucí, klesající nebo konstantní.

Sezónní složka je pravidelně se opakující odchylka od trendové složky, vyskytující se u časových řad údajů s periodicitou kratší než jeden rok nebo rovnou právě jednomu roku.

Cyklickou složkou se rozumí kolísání okolo trendu v důsledku dlouhodobého cyklického vývoje s délkou vlny delší než jeden rok.

Náhodná složka je taková veličina, kterou nelze popsat žádnou funkcí času. Je to složka, která zůstává po vyloučení trendu, sezónní a cyklické složky.

b) Pomocí Boxovy-Jenkinsovy metodologie, která považuje za základní prvek konstrukce modelu časové řady náhodnou složku, jež může být tvořena korelovanými náhodnými veličinami.

c) Pomocí spektrální analýzy, kdy časovou řadu lze považovat za „směs“ sinusovek a kosinusovek o rozličných amplitudách a frekvencích. Tato koncepce pak umožní provést explicitní popis periodického chování časové řady a především – vystopovat ty významné složky periodicity, které se podílejí na věcných vlastnostech zkoumaného procesu. V této koncepci tedy není stěžejním faktorem časová proměnná, ale právě faktor frekvenční.

Vedle jednorozměrných modelů typů (7) se lze setkat i s modely založenými na předpokladu, že vývoj analyzovaného ukazatele není ovlivňován pouze časovým faktorem, ale i řadou jiných ukazatelů. Tyto ukazatele, kterými je vývoj analyzovaného ukazatele vysvětlen, se nazývají příčinné nebo faktorové. Model, vyjadřující tuto skutečnost, lze zapsat ve formě

(10)

kde x_1, x_2, \dots, x_p jsou ukazatele ovlivňující analyzovaný ukazatel y . Modely tohoto typu se nazývají vícerozměrné modely. Protože se efekt změny faktorové proměnné x_i v modelu (4) na proměnnou y nemusí projevit jen v časovém okamžiku t , nýbrž je obvykle rozložen na několik období $t-1, t-2, \dots, t-z$ lze model formulovat rovněž ve formě

(11)

kde z_i je maximální časové zpoždění i -tého ukazatele x . Např. v případě omezení na jedno faktorovou proměnnou x , dostaneme tzv. Koyckův model rozložených zpoždění, který má obecný tvar

(12)

kde koeficienty jsou neznámé parametry, které vyjadřují vliv faktorové proměnné x z období $t, t-1, t-2, \dots, t-z$ na analyzovanou veličinu y v čase t [5].

Lineární trend [5]

Je nejčastěji používaným typem trendové funkce. Jeho význam spočívá v tom, že je používám vždy, pokud má být určen alespoň orientačně základní směr vývoje analyzované časové řady. Lineární trend čili trendovou přímkou lze vyjádřit ve tvaru

(13)

kde a a b_1 jsou neznámé parametry a $t = 1, 2, \dots, n$ je časová proměnná. K odhadu parametrů a a b_1 (označení symboly b_0 a b_1) budou použity s ohledem na to, že funkce (7) je lineární z hlediska parametrů, metodu nejmenších čtverců, která dává nejlepší vychýlené odhady. Znamená to vyřešit dvě normální rovnice.

(14)

kde symbolem $\sum_{t=1}^n$ se vždy rozumí součet přes t od 1 do n , tj. $\sum_{t=1}^n$.

Lineární trend patří mezi nejčastěji používané trendy. V Tabulce 1 jsou uvedeny další používané trendy.

Tabulka 1: Druhy trendových funkcí

Typ trendové funkce	Funkční předpis	Geometrický obraz
Kvadratická		Parabola
Exponenciální		Exponenciála
Logistická		Symetrická S-křivka
Gompertzova		Asymetrická S-křivka

Zdroj: upraveno podle [5]

Souhrnné indexy [5]

Souhrnné indexy představují širokou paletu různých měr, jejichž úkolem je charakterizovat změnu (dynamiku) nestejnoroďého extenzivního či intenzivního ukazatele.

Základní problém koncepce souhrnných indexů se tedy nachází v tom, jak vyjádřit souhrnnou změnu veličiny, jejíž dílčí hodnoty nelze shrnovat (součtem, resp. průměrem), a to z důvodu věcné rozdílnosti těchto dílčích hodnot.

Jestliže není možné z důvodu věcné odlišnosti shrnovat dílčí hodnoty extenzitních a intenzitních ukazatelů, lze pro charakterizování dynamiky určitého jevu zvolit přístup, založený na průměrování změn dílčích hodnot sledovaného ukazatele. Celá koncepce souhrnných indexů je proto založena na průměrování individuálních jednoduchých indexů a to formou prostého či váženého aritmetického, harmonického či geometrického průměru (15).

$$\frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n} \quad \frac{\sum_{i=1}^n \frac{1}{x_i}}{n} \quad (15)$$

4 ANALÝZA MÍSTNÍCH POPLATKŮ VE MĚSTĚ LEDEČ NAD SÁZAVOU

Následující kapitola se bude zabývat druhou částí bakalářské práce, a to analýzou výnosnosti místních poplatků a jejich podílem na celkových příjmech ve městě Leděč nad Sázavou. Data, která jsou v práci použita, byla poskytnuta Městským úřadem v Ledči nad Sázavou a také jsou získána z dalších dokumentů týkajících se rozpočtů města. Nejprve bude popsáno město samotné a jeho příjmy. Dále budou analyzovány místní poplatky a bude provedena analýza časové řady.

4.1 Město Leděč nad Sázavou

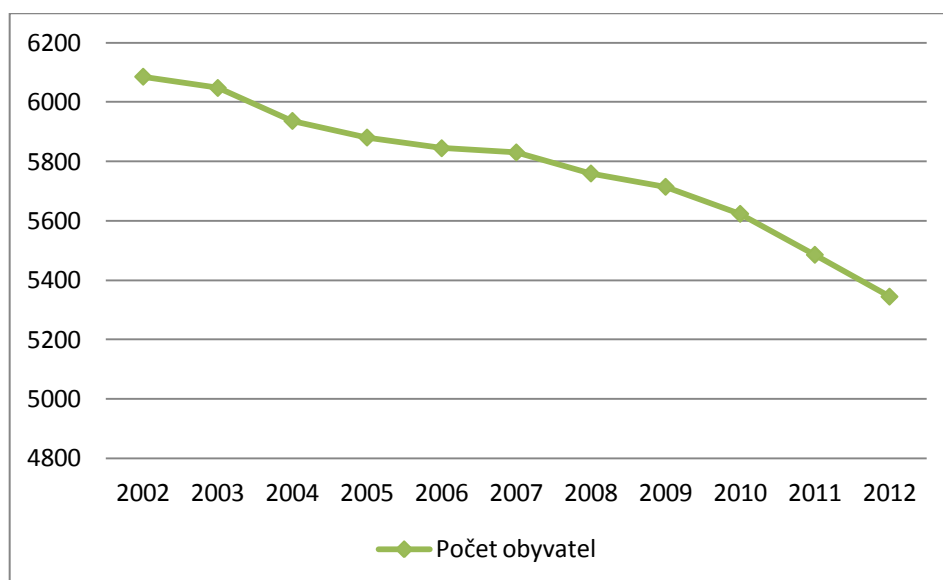
Město Leděč nad Sázavou se nachází uprostřed České vysočiny na okraji Kraje Vysočina a bývá nazýváno jako „Perla Posázaví“. První písemná zmínka pochází z 12. století. Rozkládá se v malebném údolí na obou březích horního toku řeky Sázavy v nadmořské výšce 353 m. Rozloha města je 22,25 km². Počet obyvatel města je uveden ve struktuře, kterou uvádí Tabulka 2.

Tabulka 2: Počet obyvatel města k 1. 1. 2013

	Počet obyvatel k 31. 12. 2012	Počet obyvatel ve věku			
		0 – 14 let	15 – 26 let	27 – 65 let	66 let a více
ženy	2 700	309	347	1420	624
muži	2 645	301	354	1539	451
celkem	5 345	610	701	2959	1075

Zdroj: upraveno podle [17]

Na Obrázku 1 je znázorněn vývoj počtu obyvatel od roku 2002 do roku 2012. V roce 2002 město mělo 6 086 obyvatel a k 31. 12. 2012 mělo o 741 obyvatel méně, tedy 5 345. Tento úbytek byl způsoben úmrtím obyvatel a také migrací.

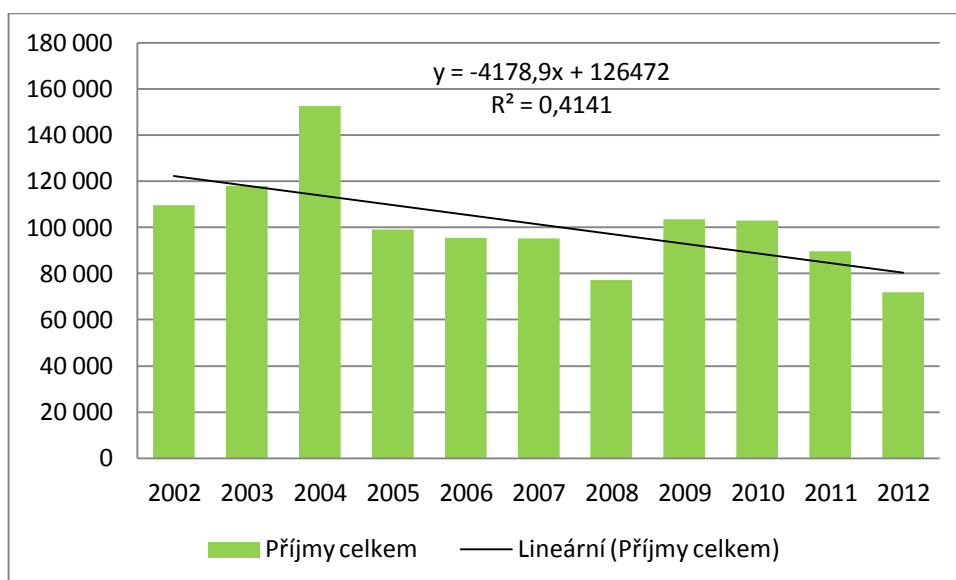
Obrázek 1: Vývoj počtu obyvatel

Zdroj: upraveno podle [2]

Ve městě je soustředěna převážně průmyslová výroba. Největšími zaměstnavateli jsou SCHÄFER – SUDEX, s, r. o., který se zabývá výrobou a opravou nerezových sudů pro pivo a nealko nápoje a zaměstnává okolo 160 zaměstnanců. Druhým největším zaměstnavatelem ve městě je AQUACOMP HARD, s. r. o. Tato firma se soustřeďuje na zařízení pro povrchové úpravy a zneškodnění odpadních vod a zaměstnává okolo 140 zaměstnanců. Turistům město může nabídnout historické památky ve svém centru a krásnou přírodu v blízkém okolí jako například Přírodní rezervaci Stvořidla a přiléhající Přírodní park Melechov.

4.2 Analýza příjmů města

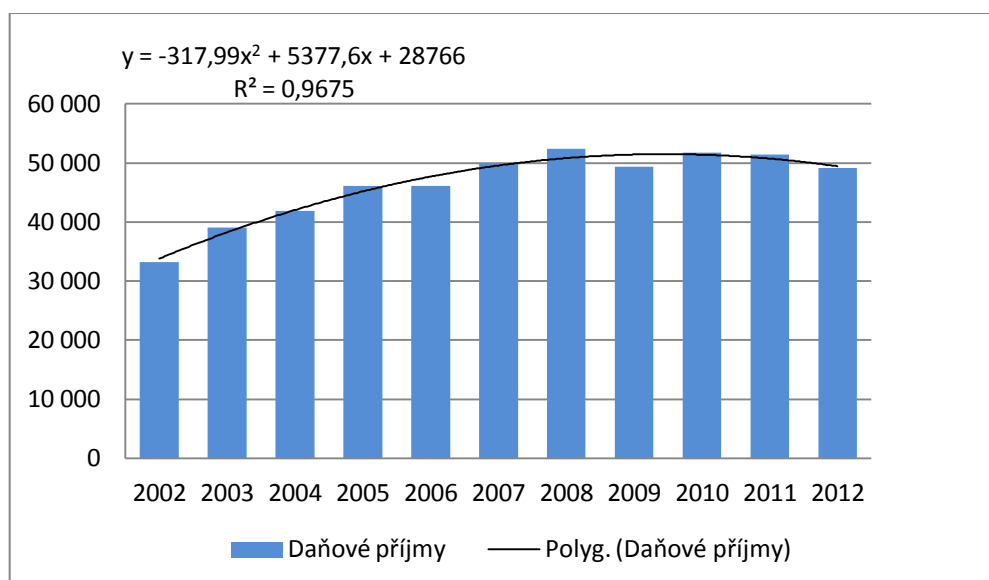
Příjmy města Ledec nad Sázavou měly během posledních 11-ti let (2002 – 2012) nestabilní průběh, které zachycuje Obrázek 2. Do roku 2004 celkové příjmy pozvolna stoupaly, ale v roce 2005 nastal jejich propad. V roce 2004 město dostalo investiční a neinvestiční dotace od kraje ve výši 80,8 mil. Kč. Největší investiční dotací byla v tomto roce investice na zimní stadion, která činila 31 mil. Kč. Oproti tomu v roce 2005 byly tyto dotace pouze ve výši 36,9 mil. Kč. Průměrné tempo růstu celkových příjmů kleslo o 4,1 %, tzn. celkové příjmy města mají klesající tendenci.

Obrázek 2: Vývoj celkových příjmů města Ledec nad Sázavou (2002 – 2012)

Zdroj: upraveno podle [9]

Daňové příjmy města v období 2002 – 2012 měli stabilní průběh, jak uvádí Obrázek 3. Průměrné tempo růstu daňových příjmů stoupl o 3 %. Rostoucí trend těchto příjmů byl způsoben novelami zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů.

Obrázek 3: Vývoj daňových příjmů města Ledec nad Sázavou (2002 – 2012)

Zdroj: upraveno podle [9]

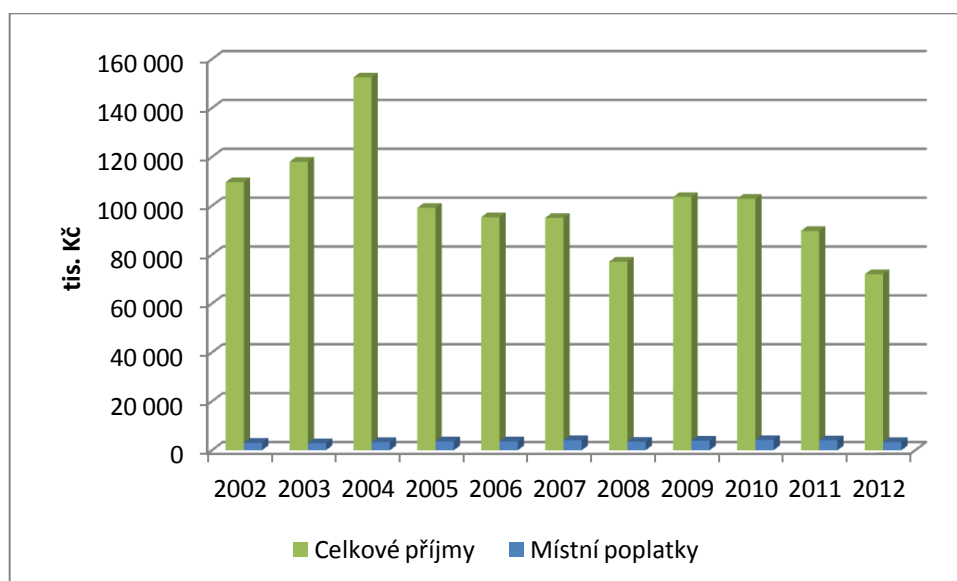
4.3 Analýza místních poplatků v Ledči nad Sázavou

Město Leděč nad Sázavou v období od roku 2002 do roku 2012 vybíralo pouze tyto místní poplatky:

- poplatek ze psů,
- poplatek za užívání veřejného prostranství,
- poplatek ze vstupného,
- poplatek z ubytovací kapacity,
- poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů,
- poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj.

V tomto období se u některých poplatků měnily částky, které se vybíraly. Některé poplatky byly postupem času zrušeny. Více tato problematika bude rozebrána u každého poplatku.

Na Obrázku 4 je vidět jakou část z celkových příjmů tvoří místní poplatky, které jsou vyjmenovány výše.

Obrázek 4: Celkové příjmy a místní poplatky

Zdroj: upraveno podle [9]

Pro lepší přehlednost je přiložena Tabulka 3 s podílem místních poplatků na celkových příjmech města. Jak je z Tabulky 3 patrné, místní poplatky jsou nepatrnou součástí příjmové stránky obecního rozpočtu. I přes to tvoří jeho nedílnou součást. Od roku 2002 dochází k postupnému nárůstu. Největší podíl místního poplatku na celkových příjmech byl zaznamenán v roce 2012 a to 4,63 %, jako druhý v pořadí byl rok 2011 s podílem 4,55 %. Je

to způsobeno výnosem poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj, který bude více popsán v následujícím textu.

Tabulka 3: Podíl místních poplatků na celkových příjmech (2002 – 2012)

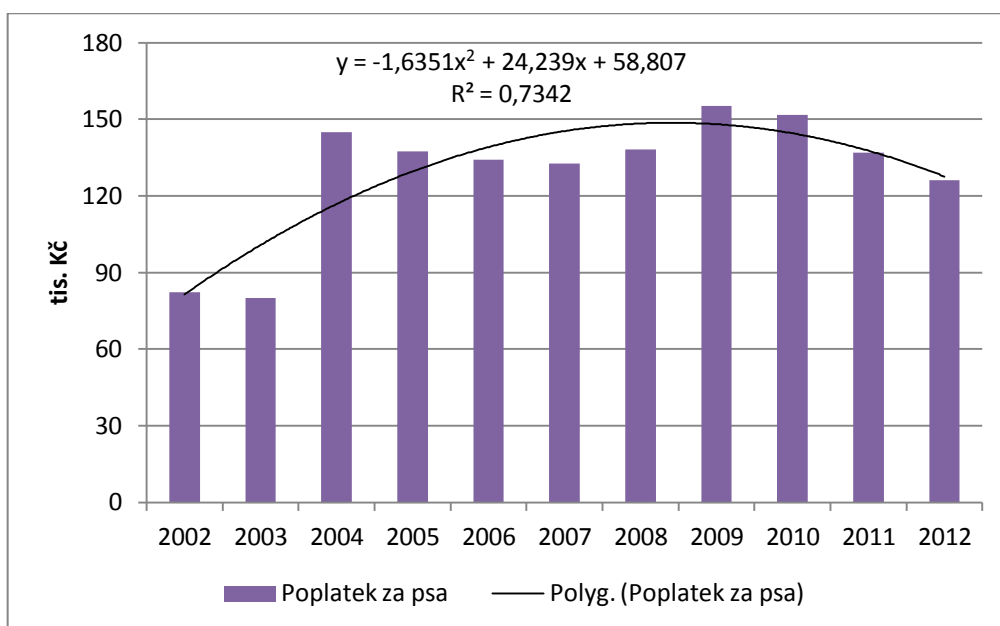
Rok	2002	2003	2004	2005	2006
Podíl MP na CP	2,77%	2,46%	2,19%	3,69%	3,84%
	2007	2008	2009	2010	2011
	4,32%	4,51%	3,83%	4,08%	4,55%
					2012
					4,63%

Zdroj: upraveno podle [17]

4.3.1 Místní poplatek ze psů

V Ledči nad Sázavou je poplatek vybírán za každého psa, který je starší 3 měsíců podle § 2 odst. 2 zákona o místních poplatcích. Ve městě není jednotná sazba pro vybírání, ale jsou zde stanoveny sazby pro jednotlivé kategorie, jenž zohledňují lokalitu chovu psa, a pořadí psa (první či několikátý). Nejčastější poplatky, které jsou vybírány za psy chované v katastrálním území části Leděč nad Sázavou a Horní Leděč podle obecně závazné vyhlášky č. 1/2011 [24]:

- za prvního psa v rodinném domě 250,- Kč,
- za druhého a za každého dalšího psa v rodinném domě 350,- Kč,
- za prvního psa chovaného v obytném domě nespĺňující charakter rodinného domu a držitelem je právnická osoba 750,- Kč,
- za druhého a každého dalšího psa v obytném domě nespĺňující charakter rodinného domu a držitelem je právnická osoba 1.000,- Kč,
- za psa, jehož držitelem je poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu, anebo poživatel sirotčího důchodu 200,- Kč,
- za druhého a každého dalšího psa téhož, který je uveden v předchozím odstavci 200,- Kč.

Obrázek 5: Místní poplatek za psa

Zdroj: upraveno podle [17]

Na Obrázku 5 je skokový nárůst vybraného množství peněz v roce 2004 oproti roku 2003. V roce 2003 se za tento poplatek vybralo 79 tis. Kč a v roce následujícím 144 tis. Kč. Tento skok byl způsoben velkým přírůstkem počtu psů chovaných ve městě a zpětným výběrem dlužných částek. Od roku 2005 se vybrané částky pohybují v průměru 139 tis. Kč. Průměrné tempo růstu toho poplatku jsou 4 %, jak znázorňuje na Obrázku 5 trendová funkce parabola (kvadratický trend).

Tento poplatek je třetím nejvýnosnějším poplatkem, a proto u něj bude proveden odhad výnosnosti na rok 2013. Pro tento odhad byla vytvořena Tabulka 4. K výpočtu byla použita kvadratická regresní funkce ve tvaru $y = Ax^2 + Bx + C$, kde A , B a C jsou parametry, které se odhadují metodou nejmenších čtverců. Nezávisle proměnná x znázorňuje časový úsek, tedy hodnoty odpovídající rokům. Závisle proměnná y znázorňuje částky, kterých bylo v jednotlivých letech dosaženo. Podle indexu spolehlivosti nebo-li determinantu R^2 byl zvolen tento typ funkce.

Kvadratický trend ve tvaru $y = -1,6351x^2 + 24,239x + 58,807$, hodnota je . Odhad na rok 2013 je vypočtená hodnota 114,22 tis. Kč. Tato hodnota je odhadována s pravděpodobností 73,42 %.

Tabulka 4: Odhad místního poplatku za psa na rok 2013 (v tis. Kč)

Rok	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
x (t)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
y	82,2	79,9	144,9	137,5	134,1	132,7	138,2	155,3	151,6	136,9	126,2	114,2

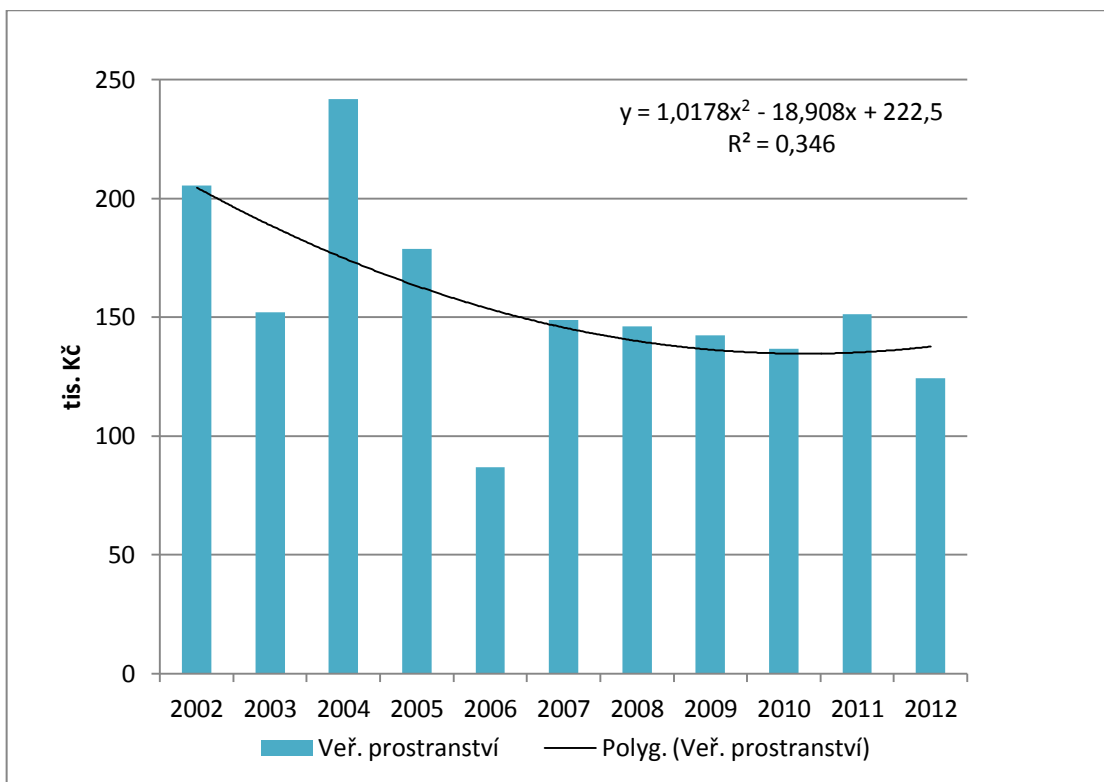
Zdroj: vlastní zpracování

4.3.2 Poplatek za užívání veřejného prostranství

Tento poplatek je ve městě vybírán dle ustanovení v §4 odst. 1 zákona č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích. V roce 2011 obecně závaznou vyhláškou č. 3/2011 město zavedlo, že se poplatek bude platit za využívání Husova náměstí, Tyršova nábřeží a prostranství mezi Havlíčkovou ulicí a vstupem na letní stadion.

Do této doby byly veřejným prostranstvím podle obecně závazné vyhlášky č. 5/2003, z kterých se vybíral tento místní poplatek, chápány všechny náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné bez omezení, tedy sloužící k obecnému užívání [11].

Sazby poplatku se v období 11-ti let změnily pouze dvakrát, v roce 2003 a v roce 2011. V poslední změně se částky u jednotlivých kategorií využívání veřejného prostranství sjednotily na 10,- Kč za každý i započatý m² a každý i započatý den užívání veřejného prostranství. Výjimku tvoří pouze užívání veřejného prostranství pro sportovní a kulturní akce, kde je sazba 2,- Kč.

Obrázek 6: Místní poplatek za užívání veřejného prostranství

Zdroj: upraveno podle [17]

Značný nárůst výběru poplatku na Obrázku 6 v roce 2004 byl způsoben převážně rekonstrukcí mostu v Mostecké ulici a přilehlého náměstí Svobody. V roce 2005 došlo k rekonstrukci Husova náměstí, ulice Jaroslava Haška a ulice Koželská. Tyto tři akce měly velký vliv na růst tohoto poplatku. V roce 2006 ovšem došlo k propadu, protože město nepodnikalo žádné takto rozsáhlé investiční akce. Od roku 2007 byla výše výnosu z tohoto poplatku stabilní a v průměru se pohyboval okolo 141 tis. Kč. Průměrné tempo tohoto poplatku je klesající a činí 4,82 %, jak na Obrázku 6 znázorňuje kvadratický trend.

I přes průměrné klesající tempo, je tento poplatek druhým nejvýnosnějším z místních poplatků ve městě, proto u něj bude proveden odhad příjmů na rok 2013. Odhad bude proveden pomocí regresní analýzy, jako tomu bylo u místního poplatku ze psů. Pro odhad výše uvedeného poplatku byla vytvořena Tabulka 5. Kvadratického trend je ve tvaru $y = 1,0178x^2 - 18,908x + 222,5$, s hodnotou $R^2 = 0,346$. Pro rok 2013 je vypočtená hodnota 142,2 tis. Kč. Tuto hodnotu odhaduje s pravděpodobností 34,6 %.

Tabulka 5: Odhad místního poplatku za užívání veřejného prostranství na rok 2013 (tis. Kč)

Rok	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
x (t)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
y	205,4	152,0	241,7	178,8	86,9	148,9	146,1	142,5	136,7	151,2	124,4	142,2

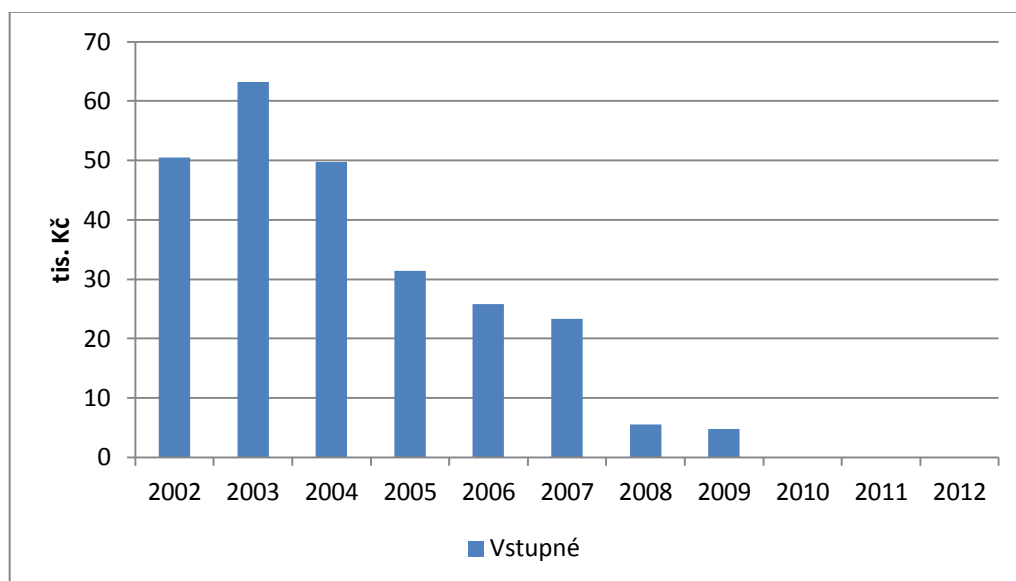
Zdroj: vlastní zpracování

4.3.3 Poplatek ze vstupného

Poplatek ze vstupného byl ve městě vybírán ze vstupného na kulturní, sportovní, prodejní a reklamní akce.

Po celou dobu vybírání poplatku se sazba poplatku z úhrnné částky nezměnila a činila pro:

- kulturní akce 15 %,
- sportovní akce 10 %,
- prodejní akce 15 %,
- reklamní akce 15 %.

Obrázek 7: Místní poplatek ze vstupného

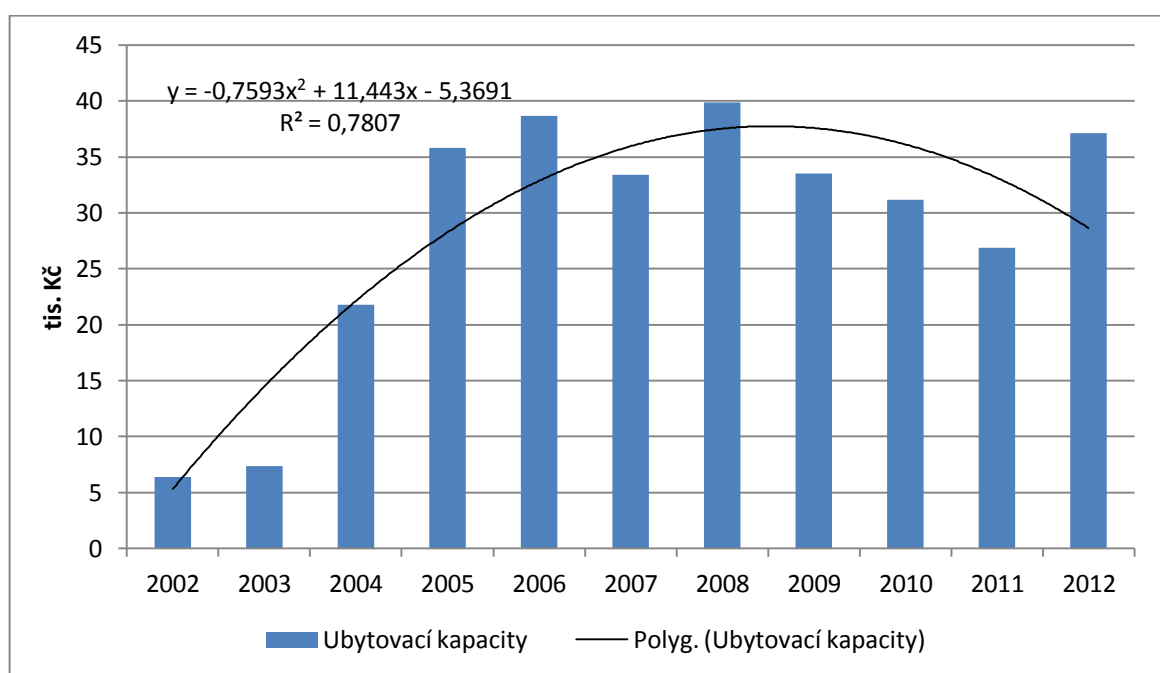
Zdroj: upraveno podle [17]

Z Obrázku 7 je zřejmé, že postupně docházelo k osvobození jednotlivých provozovatelů akcí, až v roce 2010 byl místní poplatek zrušen úplně. Došlo k tomu z toho důvodu, aby město podporovalo kulturní akce ve městě a organizace nebyly zatěžovány výběrem poplatku.

4.3.4 Poplatek z ubytovací kapacity

Podle zákona č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích se poplatek z ubytovací kapacity vybírá v obcích a městech v zařízeních určených k přechodnému ubytování za úplatu.

Na začátku analyzovaného období v roce 2002 město vybíralo poplatek, jehož sazba byla 2,- Kč za využití lůžko a den a to v tzv. sezóně, která trvala od 1. 6. do 30. 9. a mimo sezónu výše poplatku byla 1,- Kč za každé využití lůžko a den. V roce 2004 přišla v platnost obecně závazná vyhláška č. 5/2003 a tak došlo k nárůstu, který je vidět na Obrázku 8. Novou obecně závaznou vyhláškou se zvýšila sazba poplatku na 4,- Kč za každé využití lůžko a den.

Obrázek 8: Místní poplatek z ubytovací kapacity

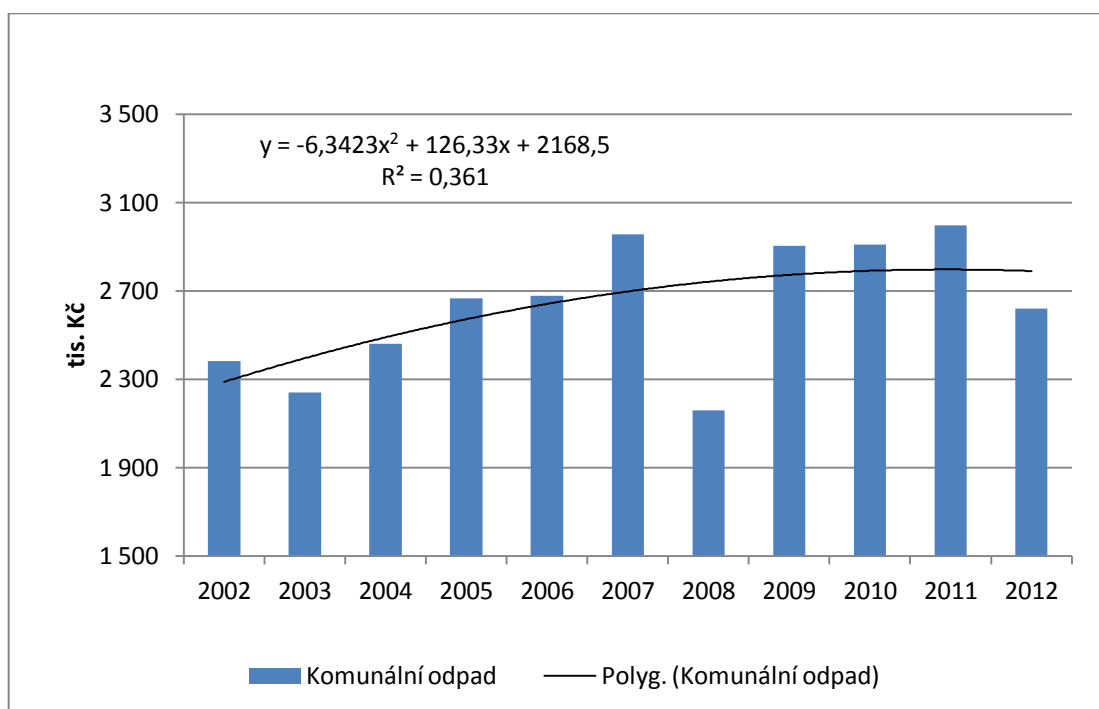
Zdroj: upraveno podle [17]

Od roku 2008 docházelo k postupnému útlumu. Tento pokles je připisován ekonomické krizi, která se podepsala i na cestovním ruchu ve městě. V roce 2012 se hodnoty dostaly na přibližnou úroveň z roku 2008, to bylo způsobeno postavením nového hotelu Kaskáda.

V současné době, v roce 2013, je ve městě platná obecně závazná vyhláška č. 4/2011, která zachovala výši vybírané částky na 4,- Kč za každé využití lůžko a den. Průměrné tempo růstu tohoto poplatku je 19,2 % ročně jak na Obrázku 8 znázorňuje kvadratický trend.

4.3.5 Poplatek za provoz systému shromáždění, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

Tento poplatek je nejvýnosnějším místním poplatkem, který patří do rozpočtu města. Jeho podíl na celkových místních poplatcích tvoří 72,8 %. Od počátku období 2002 - 2012 docházelo k postupnému nárůstu vybraného množství peněz, viz Obrázek 9. Bylo to způsobeno rostoucím počtem obyvatel. Sazba poplatku do roku 2007 byla 492,- Kč. V roce 2008 se však tato sazba změnila na 378,- Kč, což způsobilo značný propad. V roce 2009 se vybraná částka vrátila na předloňskou hodnotu a to bylo způsobeno dvěma faktory. Za prvé, vybíraná sazba se zvýšila na 492,- Kč za poplatníka a také zde byl nárůst příjmů z exekucí. Na rok 2012 byla zachována částka, podle obecně závazné vyhlášky č. 5/2011, z předchozích let, 492,- Kč. Avšak dochází k patrnému propadu, což je způsobeno úbytkem poplatníků z důvodu úmrtí a migrací jak znázorňuje Obrázek 1.

Obrázek 9: Místní poplatek za provoz systému shromáždění, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

Zdroj: upraveno podle [17]

Město Ledec nad Sázavou je od roku 2002 zapojeno v systému EKO-KOM, a. s., který zajišťuje zpětný odběr a využití odpadu z obalů. Od této společnosti dostává příspěvky v průměrné výši 200 tis. Kč ročně. Tuto částku nelze předem stanovit, závisí na tom, jak lidé v obci budou třídít odpad. Přijaté peníze město využívá na nákup nádob a kontejnerů na sběr

odpadu a na ochranu životního prostředí. Svoz odpadu v roce 2012 zajišťuje firma TS Leděč nad Sázavou, s. r. o. kde je 100% majitelem samotné město. Průměrné tempo růstu tohoto poplatku je 0,9 % jak na Obrázku 9 znázorňuje kvadratický trend.

Tento poplatek je nejvýnosnějším místním poplatkem, a proto zde bude proveden odhad výnosu poplatku na rok 2013 pomocí regresní analýzy. Pro tento účel byla vytvořena Tabulka 6. Jako tomu bylo u místního poplatku za užívání veřejného prostranství a u poplatku ze psa, i zde bude použit kvadratický trend.

U toho poplatku má tvar $y = 0,0001x^2 + 0,0001x + 2382,4$, hodnota a je 0,361. Výše poplatku byla odhadnuta pro rok 2013 na 2 771,2 tis. Kč. Tato hodnota byla odhadnuta s pravděpodobností 36,1 %.

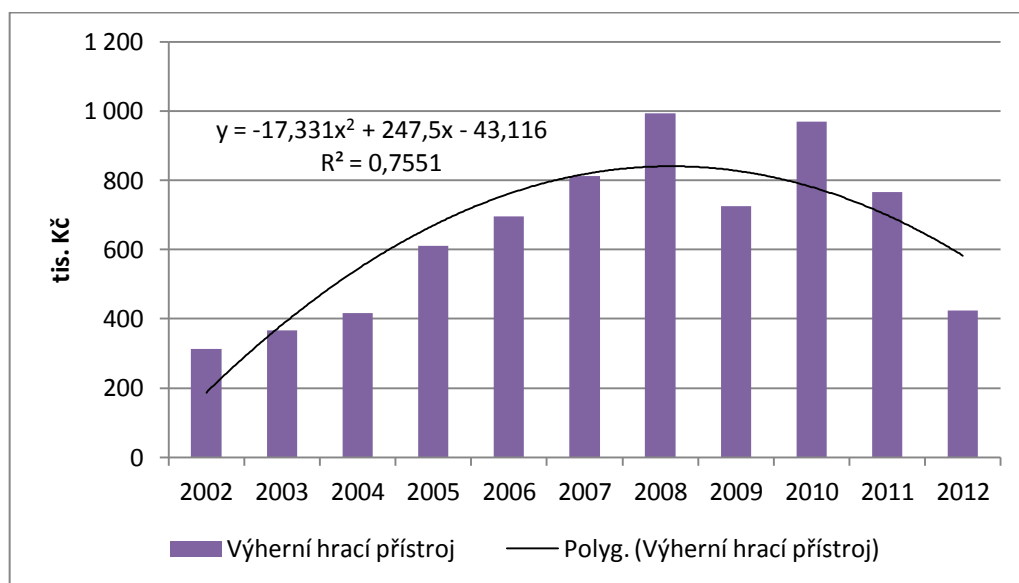
Tabulka 6: Odhad místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (tis. Kč)

Rok	2002	2003	2004	2005	2006	2007
x (t)	1	2	3	4	5	6
y	2382,4	2240,0	2461,8	2668,3	2679,7	2956,9
	2008	2009	2010	2011	2012	2013
	7	8	9	10	11	12
	2158,9	2903,7	2911,0	2999,0	2620,6	2771,2

Zdroj: upraveno podle[17]

4.3.6 Poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj

Tento poplatek byl druhým nejvýnosnějším místním poplatkem města. Po celou dobu sledovaného období byla vybíraná částka stejná, a to 5.000,- Kč na 3 měsíce za každý výherní hrací přístroj (VHP) nebo jiné technické herní zařízení (THZ). Provozovatelé odváděli 6 % ze zisku městu a to tyto peníze používalo na protidrogovou a sportovní činnost jako jsou příspěvky sportovním klubům, na provoz a údržbu dětských a víceúčelových hřišť a na sportovní činnost a využití mládeže.

Obrázek 10: Místní poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj

Zdroj: upraveno podle [17]

Od počátku období 2002 – 2012 dochází k pozvolnému nárůstu vybraného množství peněz. To bylo způsobeno stoupajícím počtem VHP a THZ ve městě. V roce 2009 nastal propad způsoben následkem celosvětové ekonomické krize. Od roku 2012 dochází ke změně zákona č. 202/1990 Sb. o loteriích a jiných podobných hrách, díky němuž obce ztrácí oprávnění zavést a následně vybírat místní poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj dle §10a zákona o místních poplatcích. Na Obrázku 10 je v roce 2012 znázorněn výběr poplatku z předchozího roku a poměrná část od FÚ. Průměrné tempo růstu tohoto poplatku činilo 3 %, jak znázorňuje Obrázek 10. Toto průměrné tempo růstu je sníženo o nízký výběr z tohoto poplatku v roce 2012. Do roku 2011 tento poplatek byl druhým nejvýnosnějším. Od roku 2012 obce ztratili pravomoc rozhodovat o tomto poplatku, a z toho důvodu nebude proveden odhad na rok 2013.

4.4 Návrhy a doporučení

Město Ledec nad Sázavou v oblasti místních poplatků hospodaří uvážlivě. Ze všech poplatků, které město ke konci roku 2012 vybíralo, pouze jeden poplatek, a to poplatek za užívání veřejného prostranství, měl klesající tendenci (vyjádřeno záporným tempem růstu). U tohoto poplatku by mohlo dojít k navýšení sazby, z něhož by město mělo větší finanční příjmy. Ty by poté mohlo věnovat na zvelebování veřejného prostranství v podobě vysazování většího počtu zeleně ve městě.

Pokud by obec chtěla zvýšit podíl místních poplatku na příjmech města, nejvíc by jí pomohlo, kdyby zvýšila sazbu u svého nejvýnosnějšího poplatku a to u poplatku za odpad. V roce 2013 přichází v platnost novela zákona č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, kde obec, může zvýšit sazbu až na 1.000,- Kč ročně za poplatníka. Zvýšení sazby by městu přineslo do rozpočtu větší množství peněz z toho poplatku, než na které je zvyklé. Nastává zde ovšem otázka, zda by všichni obyvatelé města měli stejný názor na zvyšování výnosu z tohoto poplatku a třídění odpadu by ve městě nekleslo na minimální úroveň. Sazba poplatku zůstává stejná, protože město na náklady na svoz odpadu nemusí financovat velkým množstvím peněz ze svého rozpočtu.

Tento nejvýnosnější místní poplatek města (místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů) měl v roce 2008 nejmenší podíl na daňových příjmech, a to 4,12 %. V roce 2002 byl podíl na daňových příjmech největší, a to 7,18 %. Nejmenší podíl tohoto místního poplatku na celkových příjmech města v roce 2004 činil 1,61 % a v roce 2012 byl podíl největší, ve výši 3,64 %.

Druhým nejvýnosnějším poplatkem byl poplatek za užívání veřejného prostranství. U tohoto poplatku je sjednocená sazba na 10,- Kč u jednotlivých kategorií pouze u užívání veřejného prostranství pro sportovní a kulturní akce, je sazba 2,- Kč. Pokud by město chtělo u tohoto poplatku zvýšit vybírané částky, mohlo by se znovu zavést vybírání tohoto poplatku na všechny náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejnou zeleň a další prostory přístupné bez omezení, tedy sloužící k obecnému užívání jako to bylo do roku 2011.

Z hlediska podílu na daňových příjmech byl tento místní poplatek (za užívání veřejného prostranství), v roce 2006 nejnižší, činil pouhé 0,19 %. V roce 2002 jeho podíl byl nejvyšší a činil 0,62 %. Podíl tohoto poplatku na celkových příjmech byl v roce 2006 nejmenší a to 0,091 %. V roce 2008 byl největší a činil 0,189 %.

ZÁVĚR

Rozhodování o místním poplatku, jeho zavedení a sazby, náleží městu. Toto rozhodnutí je ovšem limitováno zákonem o místních poplatcích č. 565/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Finanční prostředky získané z výběru těchto poplatků jsou nedílnou součástí městského rozpočtu a města díky těmto prostředkům mohou zpříjemňovat život a prostředí lidem ve městě. Ti se poté s radostí vrací do svého města.

Cílem bakalářské práce byla analýza místních poplatků ve vybraném městě a jejich podíl na celkových příjmech v období 2002 – 2012.

Z analýzy vyplývá, že místní poplatek i přes své nižší částky (resp. nižší procento) je nepostradatelným příjmem města. V období 2002 – 2012 činil v průměru 3,6 % podíl na celkových příjmech města, což v absolutní výši činí 3,7 mil. Kč.

U třech nejvýnosnějších poplatků byl proveden odhad příjmů na rok 2013. Nejvýnosnějším je poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Jeho roční průměrné tempo růstu je 0,9 %. Na rok 2013 se předpokládá výše výnosu z tohoto poplatku na 2,7 mil. Kč a to s pravděpodobností 36,1 %. Podíl tohoto poplatku na daňových příjmech byl 5,69 % a na celkových příjmech 2,6 %.

Druhým nejvýnosnějším poplatkem byl místní poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj. Od roku 2012 město ztratilo pravomoc zavést a následně vybírat tento místní poplatek. Na druhou pomyslnou příčku se proto posunul poplatek za užívání veřejného prostranství. Jeho průměrné tempo ročně klesá o 4,8 %. Na rok 2013 se předpokládá výše výnosu z toho poplatku na 142,2 tis. Kč a to s 34,6 % pravděpodobností. Podíl poplatku za užívání veřejného prostranství na daňových příjmech byl 0,26 % a na celkových příjmech 0,12 %.

Na třetí příčce výnosnosti místních poplatků se umístil místní poplatek za psa. U tohoto poplatku se ve sledovaném období 2002 – 2012 nezměnila částka sazby. Jeho průměrné tempo růstu činí 4 %. Na rok 2013 je predikce výnosu z tohoto poplatku 114,2 tis. Kč a to s pravděpodobností 73,42 %. Podíl poplatku na daňových příjmech byl 0,27 % a na celkových příjmech 0,13 %.

Ke zvýšení výnosu ze všech vybíraných místních poplatků by mohlo dojít, pokud by město nesledovalo pouze vybrané částky. Město Ledec nad Sázavou hledí i na spokojenost svých občanů. To je jeden z důvodů, proč nedošlo v roce 2013 k navýšení sazby u poplatku za

provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.

POUŽITÁ LITERATURA

- [1] BÍLKOVÁ, Diana, BUDINSKÝ Petr, VOHÁNKA Václav. *Pravděpodobnost a statistika*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009, 639 s. ISBN 978-80-7380-224-0.
- [2] Český statistický úřad: Demografická ročenka měst (2002 - 2011). [online]. [cit. 2013-03-26]. Dostupné z www: <http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/p/4018-12>.
- [3] *Doporučení pro obce a města: Obecní daně : (místní poplatky, daň z nemovitostí, poplatek za komunální odpad)* [online]. 2. vyd. Editor Lenka Matějková. Praha: Ministerstvo financí, sekce Daně a cla, 2009, 159 s. [cit. 2013-03-28]. Edice dobré správní praxe. ISBN 978-80-85045-42-0. Dostupné z www: www.mvcr.cz/odk2/soubor/edsp-obecni-dane-web-pdf.aspx.
- [4] DROZD, Jindřich. *Přednáška Účetnictví organizací veřejné správy*, Pardubice: Fakulta ekonomicko-správní, Pardubice 2011, (nepublikováno).
- [5] HINDLS, Richard. *Statistika pro ekonomy*. 4. vyd. Praha: Professional Publishing, c2003, 415 s. ISBN 80-864-1952-5.
- [6] JIRÁSKOVÁ, Zdeňka, ŠNEBERKOVÁ Alena. *Místní poplatky v praxi*. 1. vyd. Praha: Polygon, 1995, 134 s. ISBN 80-901-7787-5.
- [7] KADEČKA, Stanislav. *Zákon o místních poplatcích a předpisy související: komentář*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2005, xxviii, 399 s. Beckovy texty zákonů s komentářem. ISBN 80-717-9918-1.
- [8] KOUDELKA, Zdeněk. *Průvodce územní samosprávou: po 1. 1. 2003*. Praha: Linde Praha, 2003, 237 s. ISBN 80-720-1403-X.
- [9] Ledeč nad Sázavou: *Závěrečný účet města*. [online]. [cit. 2013-02-27]. Dostupné z www: <http://www.ledecns.cz/cs/dokumenty/zaverecny-ucet-mesta.html>.
- [10] LEŠANSKÁ, Aneta. *Novela zákona o místních poplatcích*. [online]. 2012 [cit. 2013-01-21]. ISSN 1213-189X. Dostupné z www: <http://www.epravo.cz/top/clanky/novela-zakona-o-mistnich-poplaccich-86755.html>.
- [11] *Obecně závazná vyhláška Města Ledeč nad Sázavou č. 5/2003 o místních poplatcích, Poplatek za užívání veřejného prostranství*.

- [12] PAŘÍZKOVÁ, Ivana. *Finance územní samosprávy*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2008, 238 s. Edice učebnic Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, č. 405. ISBN 978-802-1045-118.
- [13] PEKOVÁ, Jitka. *Finance územní samosprávy - územní aspekty veřejných financí*. 1.vyd. Praha: Victoria Publishing, 1995, 268 s. ISBN 80-718-7024-2.
- [14] PEKOVÁ, Jitka. *Finance územní samosprávy: teorie a praxe v ČR*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011, 587 s. ISBN 978-807-3576-141.
- [15] PELC, Vladimír. *Místní poplatky: úplné znění zákona o místních poplatcích s poznámkami*. 3. aktualiz. vyd. Praha: Linde, 2008. ISBN 80-7201-691-4.
- [16] PILNÝ, Jaroslav. *Veřejné finance*. 5. dopl. a uprav. vyd. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2007, 226 s. ISBN 978-807-1949-633.
- [17] Interní materiály Městského úřadu Leděč nad Sázavou.
- [18] PROVAZNÍKOVÁ, Romana, SEDLÁČKOVÁ Olga. *Financování měst, obcí a regionů: teorie a praxe*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Grada, 2009, 304 s. ISBN 978-80-247-2789-9.
- [19] PRŮCHA, Petr. *Právo, novotvorba, veřejný pořádek: rukověť územní samosprávy: Jak řídit kraj, město, obec*. 1. vyd. Praha: Institut pro místní správu, 2002, 1. díl. ISBN 80-210-2954-4.
- [20] RADVAN, Michal. *Místní daně*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2012, 243 s. ISBN 978-807-3579-326.
- [21] SINKULOVÁ, Irena. *Zrušení místního poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj, koncový interaktivní videoloterní terminál a herní místo lokálního herního systému*. [online]. 5. 1. 2012 [cit. 2013-03-28]. Dostupné z www: <http://www.plzensky-kraj.cz/cs/clanek/zruseni-mistniho-poplatku-za-provozovany-vyherni-hraci-pristroj-koncovy-interaktivni>.
- [22] srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. 14/95 (publikovaný pod č. 280/1995 Sb. a č. 68 ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu sv. 4), nález sp. zn. Pl.ÚS 21/02, Pl. ÚS 50/03, Pl.ÚS 1/05 (publikovaný pod č. 302/2005 Sb.) nebo nález publikovaný pod 211/2005 Sb.
- [23] Ústava České Republiky, Hlava sedmá, Územní samospráva, článek 99, 100.

- [24] Vyhlášky a směrnice: Obecně závazné vyhlášky. [online]. [cit. 2013-03-17]. Dostupné z www: <http://www.ledecns.cz/cs/dokumenty/vyhlasky-a-smernice.html>.
- [25] Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
- [26] ŽEHROVÁ, Jana, PFEIFEROVÁ Daniela. *Finance municipalit*. 1. vyd. Praha: Česká zemědělská univerzita, 2006, 124 s. ISBN 80-213-1418-4.